

Rođeni kao grešnici?

**Odgovori na pitanja i prigovore u vezi sa Hristovom prirodom,
ljudskom prirodom i grehom**

Pripremio: Restitution Ministries

www.acts321.org

Preveo: LoudCryMinistry

Za dalje informacije molimo posetite:

www.thewordwasmadeflesh.org

Uvod:

Sledeća kompilacija u ovoj brošuri je rezultat brojnih pitanja i prigovora koji dolaze od zagovornika doktrine *praroditeljskog greha (rođeni kao grešnici)*, i od onih koji prosto traže odgovore.

Nastojali smo da iskoristimo svaki biblijski stih/nadahnutu izjavu koja se čini da podržava doktrinu *praroditeljskog greha*. Naročito što se tiče „greha” i „Hristove prirode”.

Dok se preispituju citirani prigovori u ovoj kompilaciji postaje nepogrešivo očigledno da oni koji zagovaraju i naučavaju da su bebe rođene grešne nemaju nijedan jasan biblijski stih da podrže svoje gledište. Takođe je značajno primetiti da termin *rođeni kao grešnici* nikad nije pronađen u Pismu ili nadahnutim izjavama sestre White, kao ni njemu srodna, antrihristova jeres Trojstvo.

Naša je molitva da ova kompilacija pomogne mnogima da izađu iz zablude vavilonskog učenja, tako što ćemo stajati na platformi naših pionira i poruke iz 1888.

Da bi se bolje razumelo ko je izlagač, odabrali smo različite tekstove za svakog od njih.

SADRŽAJ

Poglavlje 1 – Kratki odgovori na pitanja i prigovore

- Da li je Isusova priroda pri rođenju bila kao naša?
- Kakvu vrstu uma je Hrist imao u Svojoj ljudskoj prirodi?
- Da li je Hristova ljudska priroda bila savršeno identična sa našom?
- Potpunost Njegove ljudskosti
- Rođeni kao grešnici – Rimljanima 5:19, Psalam 58:3, Isaija 48:8
- Prigovor – Svako je rođen odvojen od Boga
- Prigovor – Grešimo zato što smo grešni – Rim 7:14-17

Poglavlje 2 – Bebe i deca

- Da li je bebi potrebno otkupljenje, da ili ne?
- Da li je beba izgubljena zato što je rođena kao ljudsko biće?
- Prigovor – Bebi je potreban Spasitelj?
- Prigovor – Bebe umiru zbog greha?
- Ako bi postojalo novorođenče koje raste, a da nikad ne sagreši, da li je ono spašeno kroz „dobra dela”? Zar i njemu ne treba Spasitelj takođe?
- Da li je Isusu trebao Spasitelj?
- Šta čini Hrista našim Spasiteljem, da li je to samo Njegov bezgrešni život i Njegova smrt za našu krivicu?
- Da li postoji ikakva razlika između Hrista i nas?
- Šta znači to da je Hrist drugi Adam? Kako razumete to?
- Bebe na Nebu (Rahilja žali za svojom decom)
- Moralne snage snažno preovlađuju

Poglavlje 3 – Ljudska priroda

- Šta su ove moralne snage koje su deo ljudske prirode?
- Kako možete reći da je čovek od rođenja odvojen od Boga, kada nadahnuće kaže da smo (od rođenja) snabdeveni ovim moralnim snagama od Boga?
- Prigovor – Pala priroda je greh
- Prigovor – Šta je sa Isusom? Isus je rođen sa palim telom – ali je imao božanski duh ili um. On nikad nije imao telesni um kao mi
- Prigovor – Telesni um je greh

Poglavlje 4 – Hristova priroda

- Šta je sa Isusom?
- Prigovor – Filibljanima 2:5 - „Jer ovo da se misli među vama”
- Prigovor – Apsolutno je nemoguće od rođenja uraditi išta dobro
- Prigovor – Jevrejima 2:11

Poglavlje 5 – Gde je Hrist započeo?

- Prigovor – Hrist je započeo gde i Adam

Poglavlje 6 – Šta je greh?

- Prigovor - „Ja sam telesan, rođen pod greh”
- Prigovor – Rimljanima 3:23 - „svi sagrešišiše”

Poglavlje 7 – Šta Bog mrzi?

- Bog mrzi greh ne grešnika

Poglavlje 8 – Psalam 51:5

Poglavlje 9 – Prigovori iz Pisma

- Rimljanima 5:12-21
- Rimljanima 3:9,10
- Psalam 58:1-4
- Manji Prigovori – Jov 4:17, Jov 14:4, Jov 15:14, Galatima 4:4, Jov 25:4, Rimljanima 3:23

Poglavlje 10 – Sklonosti

- Ne predstavljajte Ga ljudima kao čoveka sa grešnim sklonostima
- Koja je razlika između „grešnih sklonosti” i „sklonosti ka grehu”?
- Objasnite – Mrlja od ili sklonost ka izopačenosti

Poglavlje 11 – Jevrejima 7:26

- Hristovo sveštenstvo i poruka iz 1888
- Isus je rođen kao nanovorođen?

Poglavlje 12 – Reformatori

- Nerazumevanje opravdanja verom

Poglavlje 13 – Neprijatelj zakonski plen

Poglavlje 14 – Prihvatljivost biblijskog dokaza

Poglavlje 1 – Kratki odgovori na pitanja i prigovore

- **Da li je Isusova priroda pri rođenju bila kao naša?**

„Imajte u vidu da je Hristos pobedio i potpuno poslušan Ocu ostao i kao ljudsko biće. U našim zaključcima mi pravimo mnogo grešaka zbog pogrešnih viđenja ljudske prirode našeg Gospoda. **Kada Njegovoj ljudskoj prirodi damo moći koje čoveku nisu moguće u borbi sa sotonom, mi uništavamo potpuno Njegove ljudskosti.**” {6MR 341.2}

„Gospod Isus na naš svet nije došao da pokaže šta Bog može da učini, nego šta čovek verom u Božju silu može da učini; i da nam pruži pomoć u svakoj potrebi... Od svakoga od nas kao dece Adamove, Gospod očekuje da Mu, - verom u Hrista, **služimo verno u ljudskoj prirodi koju sada imamo.**” {6MR 341.4}

Rimljanima 8:3 „Jer što zakonu beše nemoguće, jer beše oslabljen telom, posla Bog sina svog u obličju **tela grehovnog**, i za greh osudi greh u telu.”

Ovde Isus osuđuje greh u istom telu koje mi imamo. Ali koliko je Isus bio kao mi u telu?

Jevrejima 2:14 „**Budući** (G1893), pak, da deca imaju telo i krv, tako i On **uze deo u tome**, da smrću satre onog koji ima državu smrti, to jest đavola.”

Strongov konkordans: **Budući** = G1893 (onoliko) - to znači da onoliko koliko smo mi učesnici u telu, toliko je Isus uzeo u istom.

Jevrejima 2:16 „Jer se zaista ne primaju anđeli, nego se prima **seme Avraamovo.**”
Koliko je Avraam bio čovek?

Jevrejima 2:17 „Zato beše dužan **u svemu** da bude kao braća, da bude milostiv i veran poglavar sveštenečki pred Bogom, da očisti grehe narodne.”

Jevrejima 4:15 „Jer nemamo Poglavara sveštenečkog koji ne može postradati s našim slabostima, nego koji je **u svačemu iskušan kao i mi, osim greha.**”

„Kao jedan od nas, On je trebao da pruži primer poslušnosti. Zato je uzeo na sebe našu prirodu i prošao kroz naša iskustva. »Beše dužan u svemu da bude kao braća.« (Jevrejima 2:17) Ako bismo morali da snosimo bilo što od onoga što Isus nije podneo, Sotona bi na toj pojedinosti prikazao kako je Božja sila za nas nedovoljna. Zbog toga je Hristos bio u »svačemu iskušan kao i mi.« (Jevrejima 4:15) On je podneo svako iskušenje kome smo mi izloženi. On nije upotrebio nikakvu silu u svoju korist koja nije darežljivo ponuđena i nama. Kao čovek, suočio se sa iskušenjem i savladao ga u sili koja mu je data od Boga.” {DA 24.2}

- **Kakvu vrstu uma je Hrist imao u Svojoj ljudskoj prirodi?**

„Ljudsko telo, **ljudski um**, sa svim jedinstvenim svojstvima, On je bio kost, mozak i mišić. **Čovek našeg tela**, bio je okružen svim slabostima čovečanstva... Hodio je našom zemljom kao čovek. **Imao je razum, savest, pamćenje, volju i osećanja ljudske duše** koja je bila ujedinjena sa Njegovom božanskom prirodom.” - 16MR 181, 182. {TA 157.1}

„Hrist je zaista ujediniio **čovekovu palu prirodu** sa Svojom bezgrešnom prirodom.”
{RH, July 17, 1900 par. 8}

Rimljanima 1:3 „O sinu svom, koji je **po telu** rođen od **semena Davidovog**.” Koliko je David bio čovek?

- **Da li je Hristova ljudska priroda bila savršeno identična sa našom?**

„Kao Bog On nije mogao biti iskušan, ali kao čovek je mogao, i to snažno, i mogao je da podlegne iskušenjima... **Njegova ljudska priroda je bila stvorena; nije posedovala čak ni anđeoske moći. Bila je ljudska, identična sa našom.**” {6MR 111.1}

Upamtite: „Skloni smo da pravimo pogrešne zaključke zbog pogrešnih viđenja prirode našeg Gospoda. Pripisati Njegovoj prirodi moć koja nije moguća čoveku u ovoj borbi sa sotonom, **uništava potpunost Njegove ljudskosti.**” {Signs of the Times 10 April 1893}

- **Potpunost Njegove ljudskosti**

„Potpunost Njegove ljudskosti, savršenstvo Njegovog Božanstva, izgrađuje za nas jak temelj pomoću kojeg možemo biti dovedeni u pomirenje sa Bogom. Hrist je umro za nas dok smo još bili grešnici. Kroz Njegovu krv imamo otkupljenje, kao i oproštenje greha. Njegove probodene ruke dosežu do Neba i Zemlje. Jednom rukom On je prigrlio grešnike na Zemlji, a drugom se drži za presto Beskonačnoga i tako stvara pomirenje za nas. Hrist danas stoji kao naš advokat pred Ocem. On je jedini posrednik između Boga i ljudi. Noseći ožiljke Svog raspeća On se zalaže za slučajevu dušu.” {Letter 35, 1894}

- **Rođeni kao grešnici - Rimljanima 5:19, Psalam 58:3, Isaija 48:8**

Prigovor – Verujem da smo rođeni grešni prema onome što kažu Rimljanima 5:19, Psalam 58:3 i Isaija 48:8.

Rim 5:19 ne kaže da smo rođeni grešni, to je vaše tumačenje.

Rim 5:19 kaže: „Jer kao što neposlušanjem jednog čoveka postaše mnogi grešni, tako će i poslušanjem jednog biti mnogi pravedni.”

Ako hoćete da tumačite da „*postaje mnogi grešni*” znači da smo svi rođeni grešni, onda bi trebalo da koristite isto tumačenje za ostatak stiha koji kaže da će „*biti mnogi pravedni*.” Ne možete izbeći ovaj zaključak. Po vašem tumačenju ovo znači da drugi deo stiha uči da su svi rođeni pravedni. Ovaj brat hoće da tumači da reč „*mnogi*” znači svi, stoga uči da su svi postali grešni (pri rođenju), a prema drugom delu stiha oni kažu: samo oni koji prihvate Hrista postaju pravedni, i još jednom protivreče sami sebi, jer ako hoće da tumače da „*mnogi*” znači svi, onda, kao što smo rekli, moraju na isti način da tumače da „*mnogi*” što znači „*svi*” postaje pravedni. Prema njegovom tumačenju možemo koristiti isti stih da učimo da su „*svi*” rođeni pravedni.

Oba tumačenja su **netačna**, stih znači upravo ono što kaže. Pavle nije koristio reč „*svi*” kao u prethodnom stihu već reč „*mnogi*”. U 18. stihu reč „*opravdanje*” znači oslobađajuća presuda. Rim 5:18 je ključ za razumevanje ovog teksta. Hrist je uklonio osudu koja je došla na „*sve ljude*” kroz Adamovu neposlušnost, „*tako i pravdom jednog dođe na sve ljude opravdanje života*.” Ovo takođe znači ono što kaže. „*Svi ljudi*” su opravdani/oslobođeni kroz Hrista, ne samo spašeni već „*svi ljudi*”, isti „*svi ljudi*” koji su osuđeni kroz Adama. Ovo se desilo u Edemu, ne na krstu. (molimo pogledajte video materijal na Youtube kanalu LoudCryMinistry

pod nazivom "Praroditeljski greh da li se rađamo kao grešnici 1. deo")

„Čim se pojavio greh, pojavio se i Spasitelj. Hrist je znao da će morati da strada i pati, ali je ipak postao čovekova zamena. Čim je Adam zgrešio, Sin Božji se predstavio kao Jemac za pali ljudski rod, sa istom takvom silom da spreči presudu izrečenu nad krivcima kao i kad je položio svoj život na krstu Golgote.” (Ibid., March 12, 1901) {1BC 1084.8}

Stoga svi ljudi dolaze na ovaj svet oslobođeni svih optužbi i opravdani pred Bogom. Ovo uči Rim. 5:18. Hrist je svakom čoveku odredio slobodu da izabere kome će služiti. Rim. 5:19 počinje rečju „Jer”. Pavle ovde sledi isti argument iz 18. stiha, ali u 19. stihu koristi reč „mnogi” umesto „svi” ljudi.

Iako je osuda uklonjena u 18. stihu, „mnogi” će i dalje izabrati put neposlušnog Adama. Stoga Pavle izjavljuje „Jer kao što neposlušanjem jednog čoveka postase mnogi grešni,” Rim. 5:19, s druge strane „mnogi” će primiti oprostjenje, ostaviti svoje grehe i „tako će i poslušanjem jednog biti mnogi pravedni.” Rim 5:19.

Ovo je učenje Rim. 5:19, „mnogi” znači „mnogi” ne „svi”. Oni koji iz ovog stiha hoće da tumače da su „svi” rođeni grešni, ubacuju svoje unapred smišljene ideje.

Psalam 58:3, Isaija 48:8. Oba ova stiha govore figurativnim jezikom o Božjem tvrdoglavom i buntovnom narodu, na primer – Psalam 58:1, Bog se obraća buntovnom Izraelu, i u 2. stihu kaže: „Ta, bezakonja sastavljate u srcu”, On govori o njihovom „bezakonju”, a onda u 3. i 4. stihu kaže:

Psalam 58:3 „Od samog rođenja zastraniše bezakonici, od utrobe materine tumaraju govoreći laž.”

Psalam 58:4 „U njima je jed kao jed zmijinji, kao gluve aspide, koja zatiskuje uho svoje,”

Zapazite da su bezakonici na koje Bog upućuje buntovni zbor Izraela, stih 1. Ovo je figurativni jezik. Bog opisuje kako je Njegov narod bio buntovan od samog početka. Ne govori o bebama koje su rođene. Može li beba govoriti laži? Može li uopšte govoriti? I da li su bebine reči kao jed zmijin?

Neki ljudi koji uče da smo rođeni grešni imaju veoma čudno shvatanje Boga i dece koju donosi na svet. Moramo upamtiti da je Bog Otac i Tvorac svakog deteta.

Isaija 48:8 je veoma sličan Psalmu 58:3. Bog govori Izraelu, „domu Jakovljevom” (stih 1). Bog im kaže da su „uporni” „vrat ti je gvozdена žila”. Još jednom Bog govori o tvrdovratim, buntovnim i tvrdoglavim putevima od početka. Zato kaže „da se zoveš prestupnik od utrobe materine” stih 8. Opet isto. Stih ne govori o bebama koje su rođene kao prestupnici. U Bibliji ne postoji nijedan stih koji uči da su bebe rođene grešne, a EGW nikad nije upotrebila ovaj termin. Niko ne može da čita ova dva teksta, Psalam 58:1-4 i Isaija 48:8 na razuman način i da zaključi ono što ova braća poučavaju.

- **Prigovor - Svako je rođen odvojen od Boga**

Ova izjava je neistinita. Ovo pagani veruju, i đavo bi hteo da i mi takođe verujemo ovo. Rimljanima 5:18, 2. Korinćanima 5:19, Jovan 1:9 uče da dolazimo na ovaj svet oslobođeni, opravdani i pomireni sa Bogom.

Jovan 1:9 kaže „Beše Videlo istinito koje obasjava svakog čoveka koji dolazi na svet.”

Ovo je jasan i jednostavan stih. Kaže da je Hrist tu da obasja svakog čoveka koji dolazi na svet. Ovo znači rođenje. Toliko o učenju da je „*Svako rođen odvojen od Boga*”. Molimo pogledajte na istom Youtube kanalu LoudCryMinistry "Praroditeljski greh 3. deo", posebno poslednjih 30 minuta, radi nekih zapanjujućih nadahnutih izjava koji se odnose na to kako deca dolaze na ovaj svet.

- **Prigovor - Grešimo zato što smo grešni - Rim 7:14-17**

Dok je svakako tačno da grešimo zato što smo grešni, ovo ne znači da je grehovna priroda greh; to je katoličko antihristovsko učenje. Greh je prestup zakona; ne vaša priroda. Isus je imao našu grehovnu prirodu ali nikad nije zgrešio. Ova braća veruju da je grehovna priroda sama po sebi greh, zato teže da promene Hristovu prirodu.

„Sada želimo da razumemo šta je greh – to je prestup Božjeg zakona. Ovo je jedina definicija data u Pismu.” {FW 56.1}

„Svaki koji čini greh i bezakonje čini: i greh je bezakonje.” Ovo je jedina definicija greha data u Svetom Pismu, i treba da težimo da razumemo šta je greh, da se niko od nas ne bi našao protivan Bogu nebeskom.” {RH, July 15, 1890 par. 2}

„Greh je bezakonje – prestupanje zakona. To je jedina definicija greha. Kad ne bi bilo zakona ne bi bilo ni bezakonja.” „Jer kroz zakon dolazi poznanje greha.” (MS 27, 1899). {7BC 951.3} (Ne rođenjem).

Kada imate ispravnu definiciju greha, sve je u harmoniji i ne morate da menjate Hristovu prirodu. Braća uče da je telesna priroda greh i citiraju Rimljanima 7. kao što su braća uradila ovde. Ali mi smo i dalje telesni; obraćeni hrišćanin i dalje ima telesni um, ali ga drži u pokornosti konstantnim predanjem Duhu. Ako je telesni um greh onda je obraćeni hrišćanin i dalje grešnik. Telesni aspekt naše prirode se uklanja jedino 2. dolaskom kada će sveti biti proslavljeni. Zapazite takođe nadahnutu izjavu: sestra White citira Rimljanima 7:7-14, 14. stih kaže: „*a ja sam telesan, prodan pod greh*”, tabor rođenih grešnika uživaju u ovom stihu, i sa njim pokušavaju da uče da je naša priroda greh. Ali zapazite šta Duh proroštva govori nakon citiranja ovih stihova:

*„Šta ćemo dakle reći? Je li zakon greh? Bože sačuvaj! Nego ja greha ne poznah osim kroz zakon; jer ne znadoh za želju da zakon ne kaza: Ne zaželi. A greh uze početak kroz zapovest, i načini u meni svaku želju; jer je greh bez zakona mrtav. A ja življah nekad bez zakona; a kad dođe zapovest, onda greh ožive, a ja umreh, i nađe se da mi zapovest bi za smrt koja beše data za život. Jer greh uzevši početak kroz zapovest prevari me, i ubi me njome. Tako je, dakle, zakon svet i zapovest sveta i pravedna i dobra. Dobro li dakle bi meni smrt? Bože sačuvaj! Nego greh, da se pokaže greh dobrom čineći mi smrt, da bude greh odviše grešan zapovešću. Jer znamo da je zakon duhovan, a ja sam telesan, prodan pod greh.” „**Ali iako smo telesni, moramo smatrati sebe „mrtvim grehu, a živim Bogu kroz Isusa Hrista našeg Gospoda”**... {ST, October 1, 1894 par. 4}*

Zapazite kako prorok ispravno tumači Rim 7:14. Ona kaže „*iako smo telesni*”, vidite da se vaša **telesna priroda ne menja**, ali se drži mrtvom konstantnim predanjem i „*moramo smatrati sebe mrtvim grehu*”. Kada kaže „*mi*” ona računa sebe i svakog hrišćanina. Mi smo i dalje telesni, ali kroz Hrista mi ne grešimo.

Takođe imajte na umu da su Lucifer, Adam i Eva sagrešili posedujući bezgrešnu/ne-palu prirodu. Stoga priroda nije greh; greh je prestup zakona. Oni su zgrešili tako što su izabrali da budu neposlušni Bogu sa nepalom prirodom.

Poglavlje 2 – Bebe i deca

- **Da li je bebi potrebno otkupljenje - da ili ne?**

Da, ali pitanje koje bi trebalo postaviti je „od čega”, greha ili posledica greha? Zašto? Kada shvatimo razliku između greha i posledica greha, razumećemo da novorođenoj bebi nije potreban Spasitelj od greha, ona nije počinila nijedna greh time što se rodila niti je nasledila greh, (već je nasledila poledice, tj. grehovnu prirodu). Potreban joj je Spasitelj od posledica greha. Beba je rođena pala, propadljiva i smrtna i ovo propadljivo smrtno stanje ne može ući na Nebo niti stajati u Božjem prisustvu, kao što je Isus rekao: *telo i krv ne mogu naslediti carstva Božjeg*. Ali oni koji naučavaju da je bebi koja umre po rođenju potreban Spasitelj od greha umesto od posledica greha, naučavaju doktrinu *praroditeljskog greha*. Zapravo oni koji uče da smo rođeni grešni ne naučavaju samo da je dete grešnik od rođenja, već i da je zgrešilo pre 6000 godina u Adamu, što je takođe doktrina *praroditeljskog greha*.

- **Da li je beba izgubljena zato što je rođena kao ljudsko biće?**

Ne; bebe nisu rođene izgubljene, mi smo rođeni na uslovnoj slobodi, i kada se naša proba završi onda smo ili spašeni ili izgubljeni, a ne po rođenju. Neki uče da su bebe rođene izgubljene; ovo je negiranje Duha proroštva i Rimljanima 5:18.

Na primer:

„Decu treba naučiti da su ovde na probi, i vaspitavati ih da postanu naslednici stanova koje Isus sprema onima koji Ga vole i drže Njegove zapovesti. Ovo je najveća dužnost koju roditelji moraju da izvrše.” {AH 146.2}

„Nemojmo izgubiti iz vida da smo ovde na uslovnoj slobodi, na testu i probi i da je sve na kocki, biti izgubljen ili sačuvan. Mi svakodnevno na individualnom nivou odlučujemo svoju sudbinu, za večni život ili za večnu smrt.” {YI, September 7, 1893 p. 1}

Biblija uči samo 3 načina na koja ste izgubljeni a nije po rođenju:

1. Kada umrete; 2. Završetak probe; 3. Čineći neoprostiv greh.

- **Prigovor - Bebi je potreban Spasitelj?**

Da, bebi je potreban Spasitelj kao što je gore potvrđeno, ali ne od greha, ona nije počinila niti jedan greh, Rimljanima 9:11.

Rimljanima 9:11 „Jer još dok se deca ne behu rodila, ni učinila dobra ni zla, da ostane Božija naredba po izboru.”

- **Prigovor - Bebe umiru zbog greha**

Bebe umiru – zbog greha, Adamovih posledica.
Taj greh se i dalje zove prestup zakona.

Moramo da vas pitamo: da li je greh na koji upućujete Adamov ili bebin?
a. Ako je bebin, onda verujete u *praroditeljski greh*.

b. Ako je Adamov, onda beba nije rođena kao grešnik, već je primila posledice Adamovog greha, što je grehovna priroda, smrtnost i smrt, što je ono što mi verujemo.

Sve na ovom svetu pati pod prokletstvom greha i u potrebi je za Spasiteljem, zato je Hrist nosio trnovu krunu. Nosio je prokletsvo celog sveta, iskupio je ne samo čoveka već takođe i samu prirodu.

- **Pitanje - Ako bi postojalo novorođenče koje raste, a da nikad ne sagraši, da li je ono spašeno kroz „dobra dela”? Zar i njemu ne treba Spasitelj takođe?**

Ovo pitanje nije relevantno; Biblija kaže da „svi sagrašiše” i da je „plata za greh smrt”, svima nam je potreban Spasitelj. Pitanje bi trebalo biti, da li je dete osuđeno kao grešnik od rođenja ili kada prestupi zakon? Ako odgovorite prvo onda protivurečite Bibliji i Duhu proroštva, i još morate da promenite Hristovu prirodu i da poreknete da je uzeo učešće u našem telu; ovo je duh antihrista. Niti možete ispravno razumeti Opravdanje verom jer nemate primer. Isus kaže:

Otk 3:21 „Koji pobedi daću mu da sedne sa mnom na prestolu mom, kao i ja što pobedih i sedoh s Ocem svojim na prestolu Njegovom.”

- **Pitanje - Da li je Isusu trebao Spasitelj?**

Ne, *zašto?* Zato što nikad nije zgrešio. *Ali zar nije učestvovao u našoj paloj prirodi?* Da. Možete li da uvidite razliku između prirode i greha?

Šta je sa Luciferom kao svetim anđelom na nebu, ili sa Adamom pre pada, šta je prouzrokovalo njihov greh? Njihova priroda? Ne, oni su imali svetu prirodu, u pitanju je bio izbor koji su načinili. Tako je bilo i sa Hristom u našoj paloj prirodi, On nikad nije upotrebio Svoju volju protiv Očevog zakona.

- **Pitanje - Šta čini Hrista našim Spasiteljem, da li je to samo Njegov bezgrešni život i Njegova smrt za našu krivicu?**

Ne. Njegov bezgrešni život i smrt nisu bili dovoljni da nas otkupe, inače bi Bog mogao da pošalje i anđela. Hrist je bio potpuno božanstven i potpuno čovek. **U Svom Božanstvu je platio za naše grehe, u Svojoj ljudskosti nas spašava od naših greha**, Rim 5:9-10, Jev 9:14, Dela 20:28 i:

„U punini Svog božanstva, u svoj slavi Svoje neuprljane ljudskosti Hrist je dao Sebe za nas kao potpunu i slobodnu žrtvu,” {FW 85.1}

- **Pitanje - Da li postoji ikakva razlika između Hrista i nas?**

Da, On je božanski Božji Sin. I nikad nije prestao da bude Bog.

„Međutim, iako je Hristova božanska slava za izvesno vreme bila zaklonjena time što je uzeo na Sebe ljudsku prirodu, On ipak, samim tim što je postao čovek, nije prestao da bude i Bog. Ono što je u Njemu bilo ljudsko nije uzimalo mesto božanskog, niti je pak božansko isključivalo ljudsko. U tome je tajna pobožnosti. To što izražavamo rečima „ljudsko” i „božansko”, bilo je nerazdvojno spojeno u Hristu, ali su i jedno i drugo sačuvali svoju osobenost. Mada se ponizio postavši čovek, Hrist je i dalje zadržao Svoje božanstvo. Njegovog božanstva nije moglo nestati dokle god se On verno i istinito držao Svoje odanosti. Okružen tugom, patnjama i moralnom izopačenošću, prezren i odbačen od strane naroda kome su bila data živa proročanstva neba, Isus je ipak mogao da govori o Sebi kao o Sinu čovečjem na Nebu.

Svoju božansku slavu, On je bio spreman da ponovo uzme tek onda kad se Njegovo delo na zemlji završi." {5BC 1129.3}

„Kad se navršilo vreme On se trebalo otkriti u ljudskom obličju. Trebalo je zauzeti Svoju poziciju na čelu čovečanstva uzimajući čovekovu prirodu ali ne i grešnost. Na Nebu se začuo glas „I doći će Izbavitelj u Sion i k onima od Jakova koji se obraćaju od greha, veli Gospod. – The Signs of the Times, May 29, 1901. {7ABC 447.1}

Duh proroštva je jasan da je: „On na svoju bezgrešnu prirodu uzeo našu grehovnu, da bi znao kako da pomogne onima koji se iskušavaju.” - Medical Ministry, p. 181. {7ABC 450.5}

„Hrist je stao na čelo ljudskog roda, uzevši na Sebe prirodu čoveka, ali ne i njegovu grešnost. Prorok je sa neba začuo glas: „I doći će Izbavitelj u Sion ka onima koji se obraćaju od greha, veli Gospod” (ST May 29, 1901). {7BC 925.4}

Jasno je da je Isus uzeo našu grehovnu prirodu, ali „čovekova grešnost” se odnosi na grešne sklonosti/uprljanost grehom, što On nikad nije iskusio.

Ova rečenica je pronađena u 7. svesci Biblijskih komentara na 925. strani gde je uključena samo

jedna druga rečenica konteksta. Jednu stvar zasigurno znamo, EGW nije u kontradikciji sa njenim mnogobrojnim drugim izjavama po pitanju Hristove prirode. U skladu sa svojim opštim učenjem, EGW jednostavno govori da je Hrist na Svoju bezgrešnu prirodu uzeo našu grehovnu prirodu, „ali ne i grešnost čoveka.” „Čovekova grešnost” bi bilo učešće u njegovim gresima. U ovome On nije učestvovao. Zapazite takođe: „Njegova bezgrešna priroda” se odnosi na Njegovu božansku prirodu a „grehovna priroda” na Njegovu ljudsku prirodu. Ovaj odgovor pokriva i sledeću izjavu takođe.

„Uzevši na sebe prirodu čoveka u njegovom palom stanju, Hrist nije ni u najmanjoj meri uzeo učešća u njegovom grehu. On se potčinio nemoći i slabostima kojima je čovek podložan, kako bi ispunio ono što govori prorok Isaija: „On nemoći naše uze i bolesti ponese”. Bio je pogođen osećanjem naše nemoći, i u svemu je bio kušan kao i mi. A ipak On „nije znao za greh”. Bio je i ostao „bezazleno i prečisto Jagnje Božje”. Da je sotona i u najmanjoj sitnici uspeo da Hrista navede na greh, on bi Mu smrvio glavu. Međutim pošto u tome nije uspeo, on je mogao samo da Ga ujede u petu. Da je Hrist u borbi sa sotonom bio savladan, ljudski rod bi ostao u beznađu. Božanski gnev sručio bi se na Hrista isto kao i na Adama... Ne treba da imamo nikakve strepnje ni sumnje u pogledu savršene bezgrešnosti Hristove ljudske prirode.” - The SDA Bible Commentary, vol. 5, p. 1131. {7ABC 447.3}

Zapazite kako je „učešće u njegovom grehu” paralelno sa „On nije znao za greh”. Mi smo svi izabrali da učestvujemo u grehu, Hrist nije. Ne optužuje vas vaša priroda kao grešnika, već misli i postupci. Primitite kako je ovo dobro objašnjeno u sledećoj izjavi:

„Hrist je uzeo našu prirodu, palu ali ne iskvarenu, i ne bi ni bila iskvarena osim ukoliko bi prihvatio sotonine reči umesto Božjih.” - Manuscript 57, 1890 (Manuscript Releases, vol. 16, pp. 180-183). {CTr 208.7}

„Hrist je bio najteže kušan, i najviše snage Mu je bilo potrebno da se odupre, kad je bio u opasnosti da upotrebi Svoju božansku silu; da bi se oslobodio i zadobio pobedu nad silama kneza tame.” (RH April 1, 1875). {7BC 930.2}

Da je Hrist „podlegao“ ovoj „sklonosti“, popuštanje bi bilo greh. Bio je kušan da zaštiti Sebe „kad je bio u opasnosti“ „da upotrebi Svoju božansku silu da bi se oslobodio.“ Da je podlegao ovoj sklonosti prekršio bi zavet koji je načinio sa Svojim Ocem i zgrešio bi. Možemo

dati još nekoliko primera za ovo, npr. kušanje u pustinji i Matej 16:22-23 koji jasno otkrivaju da se Isus borio sa sklonošću da bude nepokoran/sagreši protiv Oca. Zapazite sledeće izjave:

„Adam je bio kušan od strane neprijatelja i pao je. To nije bio greh unutar njega koji je prouzrokovao njegov pad; jer Bog ga je načinio čistim i čestitim, po Svom obličju. Bio je besprekoran koliko i anđeli pred prestolom. U njemu nije bilo iskvarenih načela, nije bilo sklonosti ka zlu. Ali kada je Hrist došao da se suoči sa sotoninim kušanjima, nosio je „obličje tela grehovnog.“ {BEcho, September 3, 1900 par. 10}

„Božji Sin se ponizio i uzeo čovekovu prirodu nakon što je ljudski rod lutao četiri hiljade godina od Edema i svog prvobitnog stanja čistote i čestitosti. Greh je vekovima pravio užasne ožiljke na ljudskom rodu; i fizička, mentalna i moralna degeneracija je preovladala kroz ljudsku porodicu. kada je Adam u Edemu napadnut od strane kušača bio je bez mrlje greha... U pustinji kušanja, Hrist je stao na Adamovo mesto da prođe test koji on nije uspeo da podnese.“
- *The Review and Herald, July 28, 1874. {7ABC 448.1}*

„Izbegavajte svako pitanje ili raspravljanje u pogledu Hristove ljudske prirode koje bi moglo pogrešno da se shvati. Istina i nagađanje a često i prekoračivanje dozvoljenog veoma su blizu, jedno pored drugog. U raspravljanju o Hristovoj ljudskoj prirodi, čuvajte se od prejakih izraza, da svojim rečima ne biste davali značenje koje one nemaju, i da ne biste na taj način izgubili ili zamaglili jasnu predstavu o Njegovoj ljudskoj prirodi kombinovanoj sa božanskom. Njegovo rođenje bilo je čudo Božje milosti... Nikada, i ni na koji način na ljudski um nije ostavljen ni najmanji utisak prljavštine ili pokvarenosti koja bi se našla na Hristu, ili da je na bilo koji način podlegao izopačenosti. On je u svemu bio kušan, isto kao što se kuša i čovek, pa ipak se za Njega moglo reći da je ostao svet. Činjenica da je Hrist u svemu mogao biti kušan kao i mi, a ipak ostati bezgrešan, ostaje tajna koja za smrtnika ostaje neobjašnjiva. Hristovo utelovljenje je zauvek predstavljalo tajnu i zauvek će ostati tajanstveno. Ono što je otkriveno u zapisima Reči Božje, to je za nas i našu decu, ali neka se niko ne upušta u to da Hrista prikazuje potpunim ljudskim bićem, isto takvim kao što smo mi; jer tako nije i ne može da bude.“
- *The SDA Commentary, vo. 5, pp. 1128, 1129. {7ABC 448.2}*

Bez mrlje greha znači ne zgrešiti, to se podrazumeva pod rečima: *„Nikada, i ni na koji način na ljudski um nije ostavljen ni najmanji utisak prljavštine ili pokvarenosti koja bi se našla na Hristu, ili da je na bilo koji način podlegao izopačenosti.“* Isus nikad nije popustio Sebi; stoga On nikad nije bio uprljan grehom. Pismo iznad se zove „Pismo za Baker-a“. EGW je konstantno savetovala Baker-a da Hrist nikad nije zgrešio:

„Nijednom Hrist nije stupio na sotonino tle,“ {13MR 19.3}

Kao što smo videli, Isus je morao da se odrekne Sebe; unutrašnje sklonosti da stavi Sebe na prvo mesto. Jasno je da se borio protiv sklonosti da stavi Sebe na prvo mesto, što je greh, ali On nikada nije podlegao ovoj slabosti (zakonu greha), i tako je *„osudio greh u telu“*, zato je rečeno: *„Ne predstavljajte Ga ljudima kao čoveka sa **grešnim** sklonostima.“*

• Pitanje - Šta znači to da je Hrist drugi Adam? Kako razumete to?

Hrist je zauzeo Adamovo mesto na čelu čovečanstva. Drugim rečima, kao što nas je prvi Adam sve osudio, tako nas je drugi Adam oslobodio te osude. Dolazimo na ovaj svet nevini i opravdani pred Bogom zbog onoga što je Hrist obećao u Edemu i ispunio na krstu. Ovo se misli pod Isaija 9:6, On je naš večni Otac, i Rimljanima 5:17-19, 1. Korinćanima 15:22-23, 45-47.

Rimljanima 5:18 *„Zato, dakle, kao što za greh jednog dođe osuđenje na sve ljude, tako i pravdom jednog dođe na sve ljude opravdanje života.“*

2.Korinćanima 5:19 „Jer **Bog beše u Hristu, i svet pomiri sa sobom ne primivši im grehe njihove, i metnuvši u nas reč pomirenja.**“

1.Timotiju 4:10 „Jer se zato i trudimo i bivamo sramotni, jer se uzdamo u **Boga Živog, koji je Spasitelj svim ljudima, a osobito vernima.**“

Pre nego što smo se rodili, On je uzeo na Sebe odgovornost za nas i dao čoveku drugu šansu. U Edemskom vrtu, 1. Moj. 3:15, Hrist je obećao da će uzeti naše grehe i pobediti Sotonu. Ovim obećanjem čovek je bio oslobođen svake osude Adamovog greha. Oslobođen je svih optužbi i opravdan pred Bogom, i još mu je obećana pomoć. Hrist je obećao da će staviti neprijateljstvo u čoveka, mržnju prema grehu koja će mu pomoći u borbi sa Sotonom. Nije istina da dolazimo na svet u beznađu, izgubljeni i osuđeni, Hrist je istinito videlo koje obasjava svakog čoveka koji dolazi na svet. Biblija kaže da je On Spasitelj svih ljudi. Niko nije rođen izgubljen, već kao moralno biće na uslovnoj slobodi. A ipak znamo da neće svi ljudi biti spašeni jer se većina neće pridržavati uslova Jevanđelja, kao što je rekao Waggoner: oni su odbili dar koji im je tako slobodno ponuđen.

- **Bebe na nebu (Rahilja žali za svojom decom)**

1. Matej 2:17, 18: „Tada se zbi šta je kazao prorok Jeremija govoreći: **Glas u Rami ću se, plač, i ridanje, i jaukanje mnogo: Rahilja plače za svojom decom, i neće da se uteši, jer ih nema.**“

2. Jeremija 31:15, 16: „Ovako veli Gospod: **Glas u Rami ću se, naricanje i plač veliki; Rahilja plače za decom svojom, neće da se uteši za decom svojom, jer ih nema. Ovako veli Gospod: Ustavi glas svoj od plača i oči svoje od suza, jer ima plata delu tvom, govori Gospod, i oni će se vratiti iz zemlje neprijateljske.**“

3. 5. Mojsijeva 1:39: „A deca vaša, za koju rekoste da će postati roblje, sinovi vaši, koji danas ne znaju ni šta je dobro ni šta je zlo, oni će ući onamo, **i njima ću je dati i oni će je naslediti.**“

„Duh proroštva: „Prolazili smo kroz šumu jer smo bili na našem putu ka planini Sion. Dok smo putovali, sreli smo društvo koje je takođe žurilo u slavu tog mesta. Primetila sam crveno kao porub na njihovim odevnim predmetima; njihove krune su bile briljantne; njihova odeća je bila čisto bela. Kad smo ih pozdravili, pitala sam Isusa ko su bili oni? Rekao je da su mučenici koji su ubijeni zbog Njega. Sa njima je bila **bezbrojna grupa** mališana; imali su takođe crveni porub na svojim odevnim predmetima. (Jeremija 31:15-17. Matej 2:18.)“
{WLF 17.1}

- **Moralne snage snažno preovlađuju**

„U nekoj deci moralne snage snažno preovlađuju. Oni imaju snagu volje da kontrolišu svoje misli i postupke. U drugoj su životinjske strasti gotovo neodoljive. Da bi se suprotstavili ovim različitim temperamentima, koji se često pojavljuju u istoj porodici, očevima, kao i majkama je potrebno strpljenje i mudrost od božanskog Pomagača. Neće se puno postići kažnjavanjem dece zbog njihovih prestupa, već učeći ih koliko su nerazumni i grozomorni njihovi gresi, shvatajući njihove tajne sklonosti, i truditi se ispraviti ih na bolje.“

{HR, October 1, 1877 par. 3}

Poglavlje 3 - Ljudska priroda

„Ljudska priroda je trostruka, i vežbanje koje je Solomun preporučio podrazumeva ispravno razvijanje fizičkih, intelektualnih i **moralnih snaga**.“ {CG 39.1}

- **Pitanje - Šta su ove moralne snage koje su deo ljudske prirode?**

„Velike moralne snage duše su vera, nada i ljubav.“ {GW92 91.2}

Vidite li da grehovna/telesna priroda nije greh? Naša priroda, iako je pala, takođe sadrži velike moralne snage duše, zato ljudi u Rimljanima 2:14-15 drže Božji zakon iako nikad nisu čuli za njega niti za njegove zahteve.

- **Pitanje - Kako možete reći da je čovek od rođenja odvojen od Boga, kada nadahnuće kaže da smo (od rođenja) snabdeveni ovim moralnim snagama od Boga?**

Takođe, *Jovan 1:9* izjavljuje: „Beše Videlo istinito koje obasjava svakog čoveka koji dolazi na svet.“

Ovaj stih jasno uči da je Isus istinito videlo koje obasjava svakog čoveka koji dolazi (rađa se) na svet. Pa kako možete učiti da smo rođeni odvojeni od Boga?

- **Prigovor - Pala grehovna priroda je greh**

Ovo je ono što doktrina o *praroditeljskom grehu* lažno poučava. Malopre smo pročitali iz nadahnuća da „*smo telesni*“ i ona govori o sebi i drugim obraćenim hrišćanima. Ako kažete da je priroda greh, onda ispada da je obraćeni hrišćanin i dalje grešnik. I što je još gore, morate priznati da nas Bog stvara kao grešnike. I takođe kontradiktirate Jezekilju 18:20, zato što učite da deca nasleđuju greh od svojih roditelja. A onda kažete da ne verujete u *praroditeljski greh*.

Naučavati da je pala grehovna priroda greh - jeste doktrina *praroditeljskog greha*, ovo je upravo ono odakle se ona razvila. Augustin je verovao da je pala ljudska priroda sama po sebi greh, stoga je Rim razvio *bezgrešno začće* da promeni Hristovu prirodu.

„Takvi koji i dalje ostaju pri svojim maglovitim shvatanjima o tome šta je greh žive u strahovitoj obmani. Ako ne izvrše odlučnu promenu u svom životu, oni će se naći laki kad Bog uzasudi sinovima čovečjim. Oni su prestupili zakon i raskinuli zavet večni i zato će primiti platu prema svojim delima.“ {9T 267.1}

„Onaj ko se ne pokorava Božjim zapovestima je grešnik u Božjim očima.“
{ST, June 20, 1895 par. 5}

- **Prigovor - Šta je sa Isusom? Isus je rođen sa palim telom - ali je imao božanski duh ili um. On nikad nije imao telesni um kao mi.**

Ovo je učenje *bezgrešnog začća*; upravo ste odsekli Hrista od celog čovečanstva. Mešate Njegovo božanstvo sa Njegovom ljudskošću. Hrist je bio potpuno božanski i potpuno ljudski, ali

obe prirode su zadržale svoje suštinske karakteristike i svojstva, zapazite sledeću izjavu:

„Njegova ograničena priroda je bila čista i neuprljana, ali božanska priroda ga je navela da kaže Filipu, „Koji vide Mene vide i Oca“ takođe, nije očovečena; niti se ljudska obožila mešavinom dve prirode; svaka je zadržala svoje suštinske karakteristike i svojstva.“ {16MR 182.1}

A „svojstva“ Njegove ljudske prirode su bila ista kao i naša; bila su pala, što znači da je JA težilo da preovlada. Zapazite sledeću izjavu:

*„Ljudsko telo, **ljudski um**, sa svim jedinstvenim svojstvima, On je bio kost, mozak i mišić. Čovek našeg tela, saosećao je sa svim slabostima čovečanstva. Okolnosti Njegovog života su bile takvog karaktera da je bio izložen svim neprilikama koje pripadaju ljudima, ne u bogatstvu, ne u udobnosti već u siromaštvu, oskudici i poniženju. Udisao je isti vazduh koji čovek mora da udahne. Hodio je našom zemljom kao čovek. Imao je razum, savest, sećanje, **volju**, i posledice ljudske duše koje su bile sjedinjene sa Njegovom božanskom prirodom.“ {16MR 181.4}*

Nadahnuće izjavljuje da je Isus imao ljudski um i volju. Ali ako mu dajete palo telo kombinovano sa božanskim umom, ovakvim učenjem od Hrista pravite hibrida. Slažemo se da je Isus bio potpuno božanski na zemlji, ali vi mu dajete ljudsko telo sa božanskim umom. Gornja izjava jasno tvrdi da su „*obe prirode zadržale svoje suštinske karakteristike i svojstva*“. Primitite da u nastavku kaže, „*niti se ljudska obožila mešavinom dve prirode*“, upravo ovo ste uradili, obožili ste Njegovu ljudsku prirodu dajući mu božanski um, i vaše učenje uništava potpunost Njegove ljudskosti. Zapazite sledeću izjavu:

*„**Imajte u vidu da su Hristovo prevazilaženje i poslušnost bili kao kod istinskog ljudskog bića.** U našim zaključcima mi pravimo mnogo grešaka zbog pogrešnih viđenja ljudske prirode našeg Gospoda. **Kada Njegovoj ljudskoj prirodi damo moći koje čoveku nisu moguće u borbi sa sotonom, mi uništavamo potpunost Njegove ljudskosti.** Svoju sopstvenu milost i moć On daje svakom onom ko Ga prihvata verom. **Hristova poslušnost Ocu je bila ista ona poslušnost koja se zahteva od čoveka.**“ {3SM 139.4}*

Jasno smo videli da je Isus imao ljudski um i volju, stoga su Njegovo prevazilaženje i poslušnost primeri za nas, ali vi ste upravo dali Njegovoj ljudskosti božanski um; upravo ste dali „*Njegovoj ljudskoj prirodi moć koja čoveku nije moguća u borbi sa sotonom*“ zato što mi nismo rođeni sa božanskim umom.

Kao što nadahnuće kaže: ove „*greške*“ i „*pogrešna viđenja ljudske prirode našeg Gospoda*“ su zbog vašeg pogrešnog shvatanja greha. Kada ostanemo u skladu sa nadahnućem po pitanju istinske definicije greha, ne moramo da menjamo Hristovu prirodu kao što ste vi učinili i možemo prihvatiti da „*su Hristovo prevazilaženje i poslušnost bili kao kod istinskog ljudskog bića*“, i „*Hristova poslušnost Ocu je bila ista ona poslušnost koja se zahteva od čoveka.*“

Napisali ste: „*Isus je rođen sa palim telom - ali On je imao božanski duh ili um.*“ Ako Isusovoj ljudskoj strani dodate božanski um kako ćete odgovoriti na sledeću izjavu?

„Hristova ljudska volja Ga nikad ne bi odvela u pustinju kušanja, da gladuje i da bude kušan od strane đavola. Ne bi ga odvela da podnosi poniženje, prezir, prekor, patnju i smrt. Njegova ljudska priroda zazirala je od svih ovih stvari odlučno kao što i naša zazire od njih.“ {ST, October 29, 1894 par. 9}

Još jednom vidimo da je Hrist u Svojoj ljudskosti imao ljudski um i ljudsku volju i kao

kod svih nas Njegova „*ljudska volja*“ težila je da udovolji ili zaštiti sebe. Pomenuli smo samo neke kontradikcije koje ste **vi** uneli. Morate razumeti: mora postojati harmonija sa Biblijom i Duhom proroštva po pitanju Hristove prirode. **Vaše viđenje** protivreči oboma.

- **Prigovor - Telesni um je greh**

Iako telesni um nije u skladu sa Bogom niti može biti, veoma je važno da ga pravilno definišemo. Već smo videli iz nadahnuća da smo kao hrišćani telesni, i sestra White govori o umu kada kaže „*mi smo telesni*“, jer nastavlja dalje i kaže „*moramo se smatrati mrtvim grehu*“. Ovo smatranje se nalazi u umu. Tako da nije telesni um što nas razdvaja od Boga, već radije „*mudrovanje*“ telesnog uma, (videti Rim 8:6-7), jer kao što prorok kaže mi smo i dalje telesni. Nije telesna/pala priroda to što nas razdvaja od Boga, već popuštanje tome dovodi do greha i razdvajanja od Boga, (vidi takođe Jakov 1:14). Obratite pažnju na sledeću izjavu:

„*Niske strasti imaju svoje mesto u telu i deluju kroz njega. Reči „telo” ili „telesno” ili „telesne želje” obuhvataju nižu, propadljivu prirodu; telo samo po sebi ne može delovati nasuprot volji Božjoj. Zapovedeno nam je da razapnemo telo sa svim svojim slastima i željama. Kako ćemo to učiniti?... Pokvarena misao treba da bude izbačena. Svaka misao se mora dovesti u pokornost Isusu Hristu.*“ {AH 127.2}

„*Moraš vladati svojim mislima... Ali Bog to traži od tebe. To je dužnost koja počiva na svakom razumnom biću. Ti si odgovorna Bogu za svoje misli. Ako se baviš praznim maštanjem, dozvoljavajući svome umu da razmišlja o nečistim, stvarima, ti si u izvesnom stepenu isto toliko kriva pred Bogom kao kad bi tvoje misli bile sprovedene u delo. Sprovedenje u delo izostaje često samo zbog nedostatka povoljne prilike.*“ {2T 561.1}

Upravo je ovo ono što govorimo: „*telo*“ o kome ona govori je „*propadljiva priroda*“ i „*telesne želje*“ što naravno upućuje na telesni um. Duh proroštva izjavljuje da „**ne može samo po sebi delovati nasuprot volji Božjoj**“. Telesni um može **delovati** nasuprot volji Božjoj kada, kao što je prethodno rečeno, povlađujemo mislima. Nije propadljiva/telesna priroda to što nas odvađa od Boga, već odazivanje njenom pozivu donosi greh i odvajanje od Boga. Ako ne odgovorimo pogrešnoj misli, nismo zgrešili; nismo delovali „**nasuprot volji Božjoj**“. Kao što izjava kaže: „**Pokvarena misao mora biti izbačena**“. Insistiranje da je telesni um sam po sebi greh je doktrina Praroditeljskog greha. Sa ovim shvatanjem ne možete harmonizovati gornju izjavu, niti ranije izjave koje sa pravom tvrde da smo i dalje telesni. Vi učite da je dete od rođenja odvojeno od Boga, citiram: „*niti postajemo odvojeni od Boga nakon što uradimo naše prvo loše delo - mi smo rođeni takvi*“. Ovo je takođe katoličko učenje - *praroditeljski greh*. Ako učite da smo odvojeni od Boga, kako odgovarate na sledeće stihove

Psalam 139:13 „Jer si Ti stvorio šta je u meni, pokrio (sastavio) si me u utrobi matere moje.“

Obratite pažnju da reč „pokrio“ znači: (H5526) Originalni koren; zakloniti na ispravan način; ograditi, prekriti, (figurativno) zaštititi: - pokriti, odbrana, odbraniti, živica, udružiti se, postaviti, zatvoriti.

Vi kažete da smo rođeni odvojeni od Boga, ovaj stih kaže da nas od rođenja, od majčine utrobe, Bog pokriva, štiti, brani, ograđuje, **ujedinjuje nas zajedno sa Njim!**

Psalam 127:3 „Evo nasledstva od Gospoda: deca, porod je dar od Njega.“

Obratite pažnju šta znači reč „nasledstvo“: (H5159) Iz H5157 (u svom uobičajenom smislu): upravo nešto nasleđeno, što je, (apstraktno) posedovanje, ili (konkretno) nasleđena osobina;

generalno stanje, baština ili deo: - nasleđe, naslediti, zaostavština, posed. Uporedi H5158.

Pismo kaže da su deca (za koju kažete da su odvojena od Boga) nasledstvo od Boga, dar od Boga i nagrada od Njega. Pitanje - kako možete naslediti nešto od Boga ako je odvojeno od Njega? I kako možete primiti nagradu od Boga kada je (nagrada) protiv Boga?

Pismo uči u: *Jovan 1:9* „Beše Videlo istinito koje obasjava svakog čoveka koji dolazi na svet“. - Kako možete učiti da smo odvojeni od Boga kada Pismo kaže da Isus obasjava svakog čoveka koji je rođen na svetu? Vi učite da je dete rođeno odvojeno od Boga zbog svoje prirode, kako onda odgovarate na sledeću izjavu?

„*Ljubav prema Isusu, poverenje, počivanje, pouzdanje, sve su kvaliteti koji su u skladu sa dečjom prirodom.*“ {CG 486.3}

Nadahnuta izjava govori upravo suprotno od onoga što vi pišete. Vi kažete da je dečja priroda protiv, i odvojena od Boga; ali nadahnuće tvrdi da dečja priroda ima kvalitete kao što su „*Ljubav prema Isusu, poverenje, počivanje, pouzdanje*“, pa kako onda možete reći da je dečja priroda protiv Boga?

Nadahnuće kaže da su ovi pobožni kvaliteti „*u skladu sa dečjom prirodom*“. Reč „*sklad*“ je suprotno od protiv; kao što smo rekli, učite upravo suprotno od onoga što Nadahnuće izjavljuje.

Poenta na koju ukazujete da se trebamo nanovo roditi je nebitna za ovu raspravu. Iskustvo nanovorođenja je za grešnika, ono zahteva priznanje greha, pokajanje i veru u Spasitelja. Novorođena beba je nesposobna za sve prethodno rečeno i nema za šta da se pokaje. Vi tvrdite da se trebaju nanovoroditi zato što verujete da se bebe rađaju kao grešne. Ako beba stara jedan dan umre, šta je učinila što bi zahtevalo iskustvo nanovorođenja? Naravno ništa. Niti iko može dati bebi iskustvo nanovorođenja, jer to zahteva saglasnost volje i uslova iznesenih iznad. Ovo učenje je takođe suptilna katolička zabluda, koja zahteva neku vrstu obreda da očisti novorođenu bebu od greha.

Ako pogledate značenje *praroditeljskog greha* u rečniku, videćete da to znači *totalna izopačenost*, što znači potpuna nesposobnost da se uradi išta dobro. Vi govorite ovo:

„*Zbog načina na koji smo rođeni ne možemo da uradimo išta dobro niti da držimo zapovesti Božje.*“

Dok se slažemo da nam je potrebno duhovno nanovorođenje da bismo držali zapovesti Božje, to ne znači da do tad ne možemo uraditi išta dobro.

Pitanje - ako čovek nije rođen sa Božjim Duhom i ako Hrist nije tu da obasja čoveka na ispravnom putu, kako to da se u čoveku javlja želja za pokajanjem i obraćenjem? Možete li da vidite kako uništavaju Jevandjelje i Hristovo delo u svakoj duši od trenutka kada dođe na svet?

Videti takođe Titu 2:11.

Poglavlje 4 - Hristova priroda

- **Šta je sa Isusom? Isus je rođen sa palim telom - ali On je imao božanski duh ili um. On nikad nije imao telesni um kao mi.**

„Što se tiče toga da Hrist nije imao „iste strasti“ kao mi: kroz celo Pismo On je kao mi i sa nama po telu. On je od semena Davidova po telu. Načinjen je po obličju tela grehovnog. Nemojte ići predaleko. Načinjen je po obličju grehovnog tela, ne uma. Ne uvlačite Njegov um u to. Njegovo telo je bilo naše telo, ali um je bio „um Isusa Hrista.“ Stoga je pisano: „Jer ovo da se misli među vama šta je i u Hristu Isusu.“ Da je uzeo naš um, kako bi onda mogli biti upozoreni „Jer ovo da se misli među vama šta je i u Hristu Isusu?“ Bilo bi već tako. Ali kakav je naš um? Oh, on je iskvaren grehom takođe. Pogledajte nas u drugom poglavlju poslanice Efescima, počevši od prvog pa do trećeg stiha, ali treći stih je taj koji ima poseban smisao za nas.“ {February 25, 1895 ATJ, GCB 327.1}

Takođe možemo citirati Jones-a i Waggoner-a, naročito po ovom pitanju. Zapravo, imamo malu kompilaciju pod nazivom „Šta je greh da li se rađamo kao grešnici“ koja harmonizuje mnoge izjave pionira po ovom pitanju. Ako želite da citirate bilo koga od pionira, morate biti sigurni da nisu u protivrečnosti sa nadahnućem. Videli smo da je Isus imao ljudski um i volju; ova izjava koju ste citirali protivreči i Duhu proroštva i Bibliji. AT Jones takođe protivreči sebi; ovde on govori da je Isus imao drugačiji um od nas, ali zapazite kako je u kontradikciji sa samim sobom u sledećoj izjavi:

„Onda je sotona odveo Isusa na visoku goru i pokazao mu svu njihovu slavu - slavu, čast, dostojanstvo - sve to mu je pokazao. **I u tom trenutku su se uzburkale sve ambicije koje su se ikad pojavile kod Napoleona, Cezara ili Aleksandra ili kod svih njih zajedno.** Ali Isusov odgovor je i dalje: „Jer stoji napisano: Gospodu Bogu svom poklanjaj se i Njemu jedino služi.“ {February 25, 1895 ATJ, GCB 327.5}

Istražite sami i vidite šta Duh proroštva govori o ambiciji. Kako on može u jednu ruku da kaže: „ne uvlačite Njegov um u to“ a onda malo kasnije tvrdi da su se u Isusovom umu **„uzburkale sve ambicije koje su se ikad pojavile kod Napoleona, Cezara ili Aleksandra ili kod svih njih zajedno.“** Ista izjava iz koje ste vi citirali pokušavajući da pokažete **„da je On imao božanski duh ili um“** osuđuje vaš lični zaključak, jer iz članka on tvrdi: u Isusu su se probudile ambicije trojice **najnasilnijih i najambicioznijih** ljudi koji su ikad živeli! I što je još gore on kaže: ambicije **„svih njih zajedno“**. Dragi brate, nadam se da ni za trenutak ne veruješ da su u Isusovom umu za momenat postojale ambicije svih ovih izopačenih i nasilnih ljudi zajedno.

- **Prigovor - „Jer ovo da se misli među vama“ Fil. 2:5**

Reč „misli“ u Filibljanima 2:5 je „glagol“ (G5426), ne imenica;

Prevod - phroneō (G54260) - deo govora; **„glagol“**

1) Imati razumevanja, biti mudar

2) Osećati, misliti

a) Imati mišljenje o samom sebi, misliti o samom sebi, biti skroman, ne dopustiti da nečije mišljenje (mada samo) o sebi prekorači granice skromnosti

- b) Misliti ili suditi šta je nečije mišljenje
 - c) Biti iste misli, tj. slagati se, deliti iste poglede, biti u skladu
- 3) Usmeriti nečiju misao, tražiti, težiti
- a) Tražiti nečiji interes ili prednost
 - b) Biti nečija stranka, na istoj strani (u javnim poslovima)

Fil. 2:5 Imajte ovakav um među vama, koji je vaš u Hristu Isusu - RSV

Fil. 2:5 Vaš stav treba da bude isti kao i kod Hrista Isusa - NIV

Fil. 2:5 Imajte isti stav koji je i Hrist Isus imao - GW

Fil. 2:5 Imajte ovo u svom umu, što je takođe bilo i u Mesiji Ješui - HNV

Fil. 2:5 Steknite svoj stav koji je od Hrista Isusa - CSB

Fil. 2:5 Treba da mislite na isti način kao i Hrist Isus - NIRV

Fil. 2:5 Vaš stav treba da bude isti onaj koji je imao Hrist Isus - NLT

Zapazite kako A.T. Jones u sledećoj izjavi ispravno povezuje greh sa izborom, a ne sa prirodom.

„Ne bez našeg izbora. Kada je Bog rekao, „I još mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između semena tvog i semena njenog,“ On je svakom čoveku dao slobodu da izabere kom gospodaru će služiti, i od tada, svaki čovek na svetu koji je zgrešio, to je uradio zato što je izabrao da to uradi. „Ako li je pak pokriveno jevanđelje naše u onima je pokriveno koji ginu, u kojima bog sveta ovog oslepi razume nevernika.“ - Ne onima koji nisu imali prilike da veruju; bog ovoga sveta ne zaslepljuje nijednog čoveka sve dok ovaj nije zatvorio oči vere.“
{February 21, 1895 ATJ, GCB 269.3}

- **Prigovor - Apsolutno je nemoguće od rođenja uraditi išta dobro**

Ako u rečniku pogledate značenje Praroditeljskog greha videćete da to znači totalna izopačenost, što znači apsolutna nesposobnost da se uradi išta dobro. Vi kažete ovo: „Zbog načina na koji smo rođeni ne možemo da uradimo išta dobro niti da držimo zapovesti Božje.“ Iako se slažemo da nam je potrebno duhovno novorođenje da bismo držali Božje zapovesti, to ne znači da do tada ne možemo da uradimo išta dobro. Učenje da su ljudi od rođenja porobljeni grehu i Sotoni i da ne mogu da urade išta dobro dolazi iz paganizma. Ovo je bio jedan od glavnih razloga zašto bi pagani žrtvovali decu, i zašto su gnosticici (potiče iz paganizma), poricali da Bog dolazi u telu. Odavde potiče *praroditeljski greh*.

Istina je, da je u trenutku kada je Adam zgrešio, Hrist iskoračio u naše ime i čovek je bio oslobođen, opravdan i data mu je druga šansa. Čovečanstvu je takođe data božanska pomoć u našoj borbi sa grehom i đavolom, jer kao što smo videli ranije, snabdeveni smo moralnim snagama od rođenja. Učiti da čovek od rođenja ne može da uradi išta dobro znači da može da uradi samo loše - Ovo je učenje *totalne izopačenosti/praroditeljskog greha* i negira Hristovo delo u Edemu. Čak vas i jednostavna svakodnevna iskustva uče da je ovo netačno. Koliko često u svetu vidimo ljude koji silaze sa svojih puteva, ponekad čak i rizikujući svoj lični život, da pomognu drugima u potrebi? Ovo se događa svaki dan a oni nisu neminovno novorođeni hrišćani, već prosto normalni ljudi koji brinu za druge, čak i strance. Odakle dolaze ove moralne vrline? Od Boga.

Zapazite sledeću izjavu:

„Iskra Božjeg ličnog života je bila udahnuta u ljudsko telo, čineći čoveka živom dušom, posednika moralnih zadužbina, i volje da upravlja svojim ličnim postupcima. Imao je privilegiju da postane učesnik božanske prirode. Ovo će mu dati snagu da pokori zlo, i da voli i bira ono što je dobro. Imao je savest, koja će, pod Božjom kontrolom, odobriti ispravno a osuditi pogrešno. I mogao je, ako je hteo, da ima prijateljstvo sa Bogom. Mogao je hodati i pričati sa

Bogom kao što je Enoh radio. Ovo sveto drugarstvo nije uskraćeno nikom ko veruje u Hrista kao svog ličnog Spasitelja. “ {ST, August 26, 1897 par. 8}

Šta su ove moralne zadužbine koje posedujemo od rođenja?

„*Velike moralne snage duše su vera, nada i ljubav.*“ {GW92 91.2}

„*Samom čoveku, kruni Njegovog stvaranja, Bog je dao savest da shvati svete zahteve Njegovog božanskog zakona, i srce sposobno da ga voli kao svetog, pravednog i dobrog.*“ {NL 30.1}

Zapazite da ova izjava kaže da je Bog čoveku dao savest i srce koje je sposobno da voli Njegov zakon. Mogli bismo dodati još mnogo izjava, ali sledeća je dovoljna da pokaže da nismo potpuno izopačeni.

„*Čak i među paganima ima onih koji cene duh ljubaznosti; pre nego što su reči života doprle do njihovih ušiju, oni su se sprijateljili sa misionarima, čak im i pomažući u životnim opasnostima. Među paganima ima onih koji obožavaju Boga nesvesno, oni do kojih svetlost nikad nije stigla ljudskim oruđem, a ipak neće propasti. Iako ne znaju za Božji pisani zakon, čuli su Njegov glas koji im govori u prirodi, radili stvari koje zakon zahteva. Njihova dela su dokaz da je Sveti Duh dotakao njihova srca, i oni su priznati kao deca Božja.*“ {Hvn 97.3}

- **Prigovor - Jevrejima 2:11**

Učenje da je Isus bio kao „posvećeni“, a ne kao neposvećeni, bila je glavna stavka R.S. Donell-a u dokumentu William-a Grotheer-a po pitanju „svetog tela“; a takođe i T.A. Davis-a u njegovoj knjizi „Da li je Isus stvarno bio kao mi“. Sledeće je konkretan dokaz za istinu u Jevr. 2:11, i snažan prigovor za pogrešno viđenje toga.

Jevrejima 2:11 „Jer i Onaj koji osvećuje, i oni koji se osvećuju, svi su od Jednog; zaradi tog uzroka ne stidi se nazvati ih braćom“

Jedna mala reč, „**od**“ u Jev. 2:11 koja je lako previđena, znači: **poreklo**, ili od istog početka, startne tačke; sledeće je značenje iz konkordansa:

G1537ἐκ, êček *exek, ex*

Primarni predlog označava **poreklo** (tačku odakle pokret ili postupak proizilaze), **od, izvan** (mesta, vremena ili uzroka; doslovno ili figurativno; usmeriti ili kontrolisati): - nakon, među, X su, između (-tamo), po (sredstva), prekomerno, (+ obilato iznad), na, **iz** (među, napred, nagore), + škrto, + srdačno, X nebesko, X pokraj, + veoma visoko, u,... (zato što, iz razloga) od, van (iz), na, se među (iz, od), preko, otkad, X otada, kroz, X do, X žestoko, sa (-van). Često korišćeno u kompoziciji, sa istim opštim značenjem; često od završetka.

Sada pogledajte u Biblijske dokaze; pažljivo pogledajte kontekst teksta iz Jev. 2:7-18, trebali bi da vidite da se ceo tekst bavi PRIRODOM (posebno Hristovom prirodom). Ako reč „od“ znači da je Isus počeo sa istim poreklom kao i mi, zaključak treba da je jasan. Sada pročitajte dole kako većina Biblija tumači ovaj stih, nije iscrpljujuće; postoji još više prevoda koji govore istu stvar. Možete čitati podvučeno da uštedite vreme:

Jevrejima 2:11

Complete Jewish Bible

Jer oboje, Ješua, koji postavlja ljude za Boga, i oni koji su već postavljeni imaju isto poreklo - zato se ne stidi nazvati ih braćom

Common English Bible

Zato su Onaj koji čini ljude svetima i ljudi koji su učinjeni svetima svi iz jednog izvora. Zato se Isus ne srami da ih zove braćom i sestrama kada kaže,

English standard version

Jer Onaj koji osvećuje i oni koji su osvećeni svi imaju jedan izvor. Zato se ne stidi nazvati ih braćom,

The Message

Jer Onaj koji spašava i oni koji su spašeni imaju zajedničko poreklo, Isus se ne ustručava da ih tretira kao porodicu, govoreći,

J B Phillips

Jer Onaj koji čini ljude svetima i ljudi koji su učinjeni svetima dele zajedničku ljudskost. Tako da se ne stidi nazvati ih Svojom braćom,

Easy to read Version

Isus, Onaj koji čini ljude svetima, i oni koji su učinjeni svetima su iz iste porodice. Tako da se ne stidi nazvati ih Svojom braćom i sestrama.

New Century Version

Isus, koji čini ljude svetima, i oni koji su učinjeni svetima su iz iste porodice. Tako da se Isus ne stidi nazvati ih braćom i sestrama.

NIV

Oboje, Onaj koji čini ljude svetima i oni koji su učinjeni svetima su od iste porodice. Tako da se Isus ne stidi nazvati ih braćom i sestrama.

New American Standard

Jer oboje, Onaj koji osvećuje i oni koji se osvećuju su od jednog Oca; zbog kog se razloga ne stidi nazvati ih braćom,

God's word translation

Isus, koji čini ljude svetima, i svi oni koji su učinjeni svetima imaju istog Oca. Zato se Isus ne stidi da ih nazove braćom i sestrama.

Good News Translation

On čisti ljude od njihovih greha, i oboje, On i oni koji su očišćeni svi imaju istog Oca. Zato se Isus ne stidi da ih nazove Svojom porodicom.

Holman Christian Standard

Jer Onaj koji posvećuje i oni koji su posvećeni svi imaju jednog Oca. zato se Isus ne stidi da ih nazove braćom,

Interesantno, ali ne i iznenađujuće, prorok se slaže:

„Međutim, Hristova ljubav ne obuhvata samo neku određenu grupu ljudi. On se poistovećuje sa svakim detetom ljudske porodice. Da bismo mogli postati članovi nebeske porodice, On je postao članom zemaljske porodice. On je Sin čovečji i zato brat svakom Adamovom sinu i kćeri. Njegovi sledbenici se ne trebaju isključiti iz sveta koji propada oko njih. Oni su deo velikog mozaika ljudskog roda, i Nebo na njih gleda kao na braću grešnicima, a isto tako i svetim ljudima. Hristova ljubav privija k sebi pale, zabludele i grešne i svako delo ljubaznosti učinjeno da se podigne neka posrnula duša, svako delo milosrđa prihvata se kao da je učinjeno Njemu.“ {DA 638.4}

E.J. Waggoner tvrdi sledeće:

„Zapazite da nije akcenat na tome da se postane savršen, već da se postane savršen kroz patnju. Božji Sin se, uzevši na Sebe **obličje i prirodu čoveka**, i urodivši sa čovečanstvom, nije mogao, ma koliko bio svet, vratiti slavi na drugi način osim kroz smrt. Tako On daje svetlost onima koji sede u tami, i u senci smrti, otvarajući im kapije večne slave. Gde ide On, celo čovečanstvo može ići.“ {February 12, 1903 EJW, PTUK 101.3}

„Jer svi su od Jednoga. - Ovo je razlog zašto je bilo shodno da Isus dostigne savršenstvo kroz patnju: oboje, On i oni koje će spasiti svi su bili od Jednoga, tj., On je bio jedan sa njima, i stoga je neophodno da deli njihove patnje.“ {February 12, 1903 EJW, PTUK 101.4}

„**Ko je Onaj od koga su „Onaj koji osvećuje i oni koji se osvećuju?“** - Evidentno da je to Bog Otac svih, koji je iznad svega, i kroz sve, i u svemu.“ Adam je bio Božji sin (Luka 3:38); a Isus, Sin čovečji, prateći Njegov rodoslov unazad do Boga kroz dugu liniju Adamove pale rase; stoga su svi pali Adamovi sinovi Božji sinovi, iako su odlutali daleko od Očeve kuće. Radosna privilegija starijeg Brata je da zabludele sinove, pokrivene brukom i sramotom, vrati kući ako oni to žele.“ {February 12, 1903 EJW, PTUK 101.5}

„Hrist i Njegova braća. - Isus Hrist se ne stidi Svojih nižih rodbinskih veza. „Jer i Onaj koji osvećuje, i oni koji se osvećuju, svi su od Jednog; zaradi tog uzroka ne stidi se nazvati ih braćom.“ **Neko će reći, „Ali On ne zove nikoga braćom, osim onih koji su osvećeni.“** Zaustavi se i razmotri tekst. Dokaz da se ne stidi nazvati ih braćom je pronađen u Njegovoj izjavi: „Kazujem ime Tvoje braći.“ Sada je evidentno da ne bi bilo potrebe da objavi Božje ime onima koji ga znaju; ali oni koji ne znaju su pagani. Tako se pagani od strane Hrista smatraju Njegovom braćom. Opet, pomislite na vreme kada je sin prvi put načinio ovu izjavu. Mora biti dok je još bio „u obličju Božjem;“ jer je došao na zemlju ne sa drugom svrhom osim da objavi Božje ime ljudima. Tako je Isus na nebu, sjajnost Očeve slave, i primajući obožavanje anđela, pogledao dole na zemlju i video sinove ljudske osuđene na propast u svom nepoznavanju Boga, i rekao Ocu: „Objaviću ime Tvoje braći.“ Tako je postavio šablon za sav misionarski posao. **„Međutim, Hristova ljubav ne obuhvata samo neku određenu grupu ljudi. On se poistovećuje sa svakim detetom ljudske porodice. Da bismo mogli postati članovi nebeske porodice, On je postao članom zemaljske porodice. On je Sin čovečji i zato brat svakom Adamovom sinu i kćeri. Njegovi sledbenici se ne trebaju isključiti iz sveta koji propada oko njih. Oni su deo velikog mozaika ljudskog roda, i Nebo na njih gleda kao na braću grešnicima, a isto tako i svetim ljudima. Otac našeg Gospoda Isusa Hrista je Onaj „po kome je nazvana cela nebeska i zemaljska porodica.“** Ef. 3:14, 15. {February 12, 1903 EJW, PTUK 101.6}

To je vera naših predaka; zapazite citat Ellen White u ovom poslednjem pasusu.

„Kada je Isus trebalo da uzdigne ljude kako bi ih učinio članovima nebeske porodice, ponizio se i postao član zemaljske porodice, i uzevši našu prirodu postao Sin čovečji, Adamov Sin, **i Brat svakom sinu i kćeri naše pale rase.**“ - Ms 58, 1896, p. 4. {17MR 25.3}

Primetite veliko slovo „B“ kod reči Brat. Gospod je time sto je postao naš Brat, kada je ugledao „naš dan“, našu palu prirodu, i Sebe tom istom prirodom povezao sa nama, naglasio svu suštinu prirode odnosa između Njega i nas.

Poglavlje 5 - Gde je Hrist započeo?

- **Prigovor - Hrist je započeo zemaljski život odakle i prvi Adam**

Da li je Hrist u Svojoj ljudskoj prirodi započeo život odakle i nepali Adam?

*„Hrist je nazvan drugi Adam. Povezan sa Bogom i voljen od Njega, u čistoti i svetosti, **On je započeo odakle i prvi Adam.** On je svojevolejno prešao preko tla na kom je Adam pao, i otkupio njegov neuspeh.“ {YI June 21 1898 par. 1}*

Pitanje - zašto braća citiraju ovu izjavu iz YI?

1. Da li žele da uče da je Hrist uzeo Adamovu prirodu pre pada u greh?

2. Da li žele da uče da je Hrist uzeo našu palu prirodu, ali da su Njegov um i volja bili kao Adamovi pre pada u greh?

I jedno i drugo naučavaju *bezgrešno začće* i odsecaju Hrista od ostatka čovečanstva. Obe stavke uče da Hrist nije došao u telu (sarx), za koje Biblija kaže da je učenje antihrista.

Zapazite sledeći nadahnuti dokaz; jasno uči da je Isus zaista uzeo učešće u našem telu, sa palim ljudskim umom i voljom.

Sledeća izjava govori o Adamovom stanju pre pada u greh:

*„**Onda je Adam načinjen po Božjem obličju i stavljen na probu.** Imao je savršeno razvijen organizam. Sve njegove sposobnosti su bile skladne. U svim svojim emocijama, rečima i postupcima savršeno je bio povinovan volji svog Tvorca. Nakon što je Bog učinio sve što je bilo potrebno za čovekovu sreću i snabdeo svaku njegovu potrebu, testirao je njegovu poslušnost. Ako bi sveti par ostao poslušan, čovečanstvo bi, nakon izvesnog vremena, postalo jednako sa anđelima. Pošto su Adam i Eva pali na ovom testu, Hrist je ponudio Sebe kao dobrovoljnu žrtvu za čoveka.“ {2Red 15.2}*

Ovde jasno vidimo da je Adam započeo svoje postojanje sa umom i voljom koji su bili savršeno usklađeni sa voljom njegovog Tvorca. Takođe zapazite da je Adam stavljen na probu. Ako izjavu YI tumačite tako da je Hrist započeo svoj zemaljski život u istom stanju kao i prvi Adam: *„U svim svojim emocijama, rečima i postupcima savršeno je bio povinovan volji svog Tvorca“*, kako ćemo onda odgovoriti na sledeće nadahnete izjave?

*„Kao Bog On nije mogao biti kušan, ali kao čovek je mogao i to snažno, i mogao je da podlegne iskušenjima. Njegova ljudska priroda mora proći kroz isti test i iskušenje kroz koji su prošli Adam i Eva. **Njegova ljudska priroda je bila stvorena; nije posedovala čak ni anđeoske moći. Bila je ljudska, identična sa našom.** Prolazio je preko tla na kom je Adam pao. On se sada nalazio na poziciji sa koje bi, ako izdrži test i iskušenje u korist pale rase, u našoj ličnoj ljudskosti iskupio Adamov sramni neuspeh i pad.“ {CTr 213.4}*

*„**On je posedovao ljudsko telo i ljudski um.** Bio je kost naše kosti i telo našeg tela...“ {CTr 213.5}*

*„**Ljudsko telo, ljudski um, sa svim jedinstvenim svojstvima,** On je bio kost, mozak i mišić. Kao čovek našeg tela, **saosećao se sa svim slabostima čovečanstva.** Okolnosti Njegovog života bile su takvog karaktera da je bio izložen svim neprilikama koje pripadaju ljudima, ne u bogatstvu i udobnosti već u siromaštvu, oskudici i poniženju. Udisao je isti vazduh koji i čovek udiše. Hodao je našom zemljom kao čovek. **Imao je razum, savest, sećanje, volju i osećanja ljudske duše koji su bili ujedinjeni sa Njegovom božanskom prirodom.**“ - 16MR 181, 182 {TA 157.1}*

Nadahnuće nam govori za Hrista da je „*On posedovao ljudsko telo i ljudski um*“, „*sa svim jedinstvenim svojstvima*“, „*razum, savest, sećanje, volja i osećanja ljudske duše*“; ova osećanja ljudske duše sa svim jedinstvenim svojstvima su pala.

A videli smo da je Adam započeo svoje postojanje „Sve njegove sposobnosti su bile skladne. U svim svojim emocijama, rečima i postupcima savršeno je bio povinovan volji svog Tvorca.“, stoga kako neko može tumačiti izjavu iz YI tako da je Hrist po pitanju uma i osećanja započeo zemaljski život u stanju u kom i Adam?

Mi smo pali, što znači da smo rođeni potčinjeni zakonu greha, što znači da su naše sposobnosti (um, volja itd.) pale. Ovo jednostavno znači da ljudska volja nije u *savršenom skladu sa Božjom voljom*, naše JA uvek teži da preovlada. Pre nego što je pao, Adamova volja i sve njegove sposobnosti su bile „*u skladu*“ i „*postojala je savršena prilagođenost volji njegovog Tvorca.*“ Videli smo da to nije bio slučaj sa Hristom, pa kako onda neko može učiti da je Hrist počeo u istom stanju kao i Adam.

Adamova volja je bila savršeno prilagođena volji njegovog Tvorca. Isus je imao ljudsku volju kao mi koju je morao da drži pokorenu. Njegova ljudska volja koja je bila kao naša težila je da stavi SEBE na prvo mesto a ne Božju volju.

Zapazite sledeću izjavu:

„Suštinski cilj Hristovog života je bio da čini volju Svog nebeskog Oca. Nije bio uvređen sa Božje strane jer nije živeo da bi ugađao Sebi. Hristova ljudska volja Ga nikada ne bi odvela u pustinju kušanja, da gladije i bude kušan od strane đavola. Nikada mu ne bi dozvolila da podnosi poniženje, prezir, ukor, patnju i smrt. Njegova ljudska priroda je zazirala od ovih stvari tako odlučno kao što i naša zazire.“ {ST, October 29, 1894 par. 9}

Njegova ljudska priroda je zazirala od ovih stvari tako odlučno kao što i naša zazire.“ Što se tiče Adamove volje i sposobnosti, sigurno je da Isus nije započeo zemaljski život u stanju u kom i Adam.

Adamova volja je bila savršeno prilagođena Božjoj volji; Isusova ljudska volja koja je bila kao naša, morala je stalno biti držana u pokornosti.

U izjavi iz YI, sestra White ne definiše jasno poređenje između dva Adama. U 2 stavke je Hrist svakako počeo odakle i prvi Adam:

1. Oba Adama su započela kao predstavnici ljudske rase. Izjava iz YI ne poredi njihovu prirodu.
2. Isus je započeo odakle i prvi Adam što se tiče Njegovog položaja pred Bogom. Oba Adama su došla na svet na probu; Adam je stvoren po Božjem obličju i stavljen na probu.

„Hrist je za izvesno vreme bio na proveravanju. On je uzeo na Sebe ljudsku prirodu da bi se odupro iskušenju u kojem se Adam nije održao.“ (ST May 10, 1889). {5BC 1082.6}

Braća u zabuni konstanto insistiraju da ne veruju u Praroditeljski greh. A ipak uče Bezgrešno začecje, samo mnogo suptilnije i smrtonosnije. Na primer, videli smo jasno da je Isus započeo Svoj zemaljski život sa istim palim atributima koje mi imamo, i uskladili smo izjavu iz YI. S druge strane tumačenje izjave iz YI od strane braće, implicirajući da je Isus započeo odakle i nepali Adam, odseca Hrista od svakog ljudskog bića. To je doktrina Bezgrešnog začecja.

Za dalje dokaze o Hristovoj ljudskoj prirodi pogledati propoved Bill Pinto-a pod nazivom: „Hristova ljudska priroda“ na Youtube kanalu LoudCryMinistry

Poglavlje 6 - Šta je greh?

- Šta je greh?

„Želimo da razumemo šta je greh - to je prestup Božjeg zakona. Ovo je jedina definicija data u Pismu.“ {FW 56.1}

„Svaki koji čini greh i bezakonje čini: i greh je bezakonje (prestup zakona).“ Ovo je jedina definicija greha data u Svetom Pismu, i trebamo težiti da ga (greh) razumemo, da se ni-ko od nas ne bi našao nasuprot Bogu nebeskom.“ {RH, July 15, 1890 par. 2}

„Greh je bezakonje - prestup zakona.“ Ovo je jedina definicija greha. Kad ne bi bilo zakona ne bi bilo ni bezakonja. „Jer je greh bez zakona mrtav.“ (MS 27, 1899). {7BC 951.3}

I šta je greh? „Jedina definicija greha koju imamo u Bibliji je da je to prestup zakona... on osuđuje svaki greh.“ ST 3 March 1890 par. 3

- Prigovor - „Ja sam telesan, prodan pod greh“

„Jer znamo da je zakon duhovan; a ja sam telesan, prodan pod greh: Jer ne znam šta činim, jer ne činim ono šta hoću, nego na šta mrzim ono činim. Ako li ono činim šta neću, hvalim zakon da je dobar. A ovo više ja ne činim nego greh koji živi u meni.“ (Rimljanima 7:14-17)

Braća uče da je telesna priroda greh i citiraju Rim. 7. Ali mi smo i dalje telesni, obraćeni hrišćanin i dalje ima telesni um, ali je pokoren konstantnim predanjem Duhu. Ako je telesni um greh onda je obraćeni hrišćanin i dalje grešnik. Telesni aspekt naše prirode nestaje tek prilikom Hristovog drugog dolaska kada će sveti biti proslavljeni. Zapazite takođe nadahnutu izjavu; sestra White citira Rim. 7:7-14, a 14. stih kaže: „A ja sam telesan, prodan pod greh“, braća se oduševljavaju ovim stihom i njime pokušavaju da uče da je naša priroda greh. Ali obratite pažnju šta Duh proroštva kaže posle citiranja ovih stihova:

„Šta ćemo dakle reći? Je li zakon greh? Bože sačuvaj! Nego ja greha ne poznah osim kroz zakon; jer ne znadoh za želju da zakon ne kaza: Ne zaželi. A greh uze početak kroz zapovest, i načini u meni svaku želju; jer je greh bez zakona mrtav. A ja življah nekad bez zakona; a kad dođe zapovest, onda greh ožive, a ja umreh, i nađe se da mi zapovest bi za smrt koja beše data za život. Jer greh uzevši početak kroz zapovest prevari me, i ubi me njome. Tako je, dakle, zakon svet i zapovest sveta i pravedna i dobra. Dobro li dakle bi meni smrt? Bože sačuvaj! Nego greh, da se pokaže greh dobrom čineći mi smrt, da bude greh odviše grešan zapovešću. Jer znamo da je zakon duhovan; a ja sam telesan, prodan pod greh.“ {ST, October 1, 1894 par. 3}

„Ali iako smo telesni, moramo smatrati sebe „uistinu mrtvima grehu“, a živi Bogu kroz Isusa Hrista našeg Gospoda...“ {ST, October 1, 1894 par. 4}

Zapazite kako prorok ispravno tumači Rim. 7:14. Ona kaže da „**smo telesni**“; vidite da se vaša telesna priroda ne menja, održava se mrtvom konstantnim predanjem; „moramo smatrati sebe uistinu mrtvima grehu“. Kada kaže „mi“ ona uključuje sebe i svakog hrišćanina. Mi smo i dalje telesni, ali kroz Hrista ne grešimo.

Takođe imajte u vidu da su Lucifer, Adam i Eva zgrešili dok su imali bezgrešnu/ne-palu prirodu, stoga priroda nije greh; greh je prestup zakona (bezakonje). Oni su zgrešili tako što su u

ne-paloj prirodi izabrali da budu neposlušni Bogu. Iako je tačno da je telesna priroda u neprijateljstvu sa Bogom, to nije sve od čega se ljudska priroda sastoji. U Rim. 2:14-15 vidimo da neznabošci (oni koji nikad nisu čuli za Božji zakon) „*sami od sebe čine šta je po zakonu.*“

Pitanje - Ako je vaša priroda samo telesna i u neprijateljstvu sa Bogom, kako to da ovi ljudi po prirodi, za koju kažete da je telesna, (sami od sebe) drže zakon?

Ovako; ljudska priroda, iako pala, takođe sadrži moralne snage, koje omogućuju čoveku da donosi moralne odluke. Zapazite sledeću izjavu:

„*Onaj ko nije poslušan Božjim zapovestima je grešnik u Njegovim očima.*“
{ST June 20 1895 p 5}

Dakle ko je grešnik u Božjim očima? Novorođena beba? NE!

„*Onaj ko nije poslušan Božjim zapovestima je grešnik u Njegovim očima.*“
{ST June 20 1895 p 5}

- **Prigovor - Rimljanima 3:23 kaže: „svi sagrešiše“**

Nadahnuće objavljuje predviđanje ljudskih greha pre nego što se rode (Isaija 53:6). Prema onome što piše u Rimljanima 3:23, mislite li da Bog zna kakve, i koliko greha će neko počinuti sutra, prekosutra i čak tokom celog svog života? Naravno da zna, i objavljuje; na isti način je nadahnuo Isaiju da napiše: „*Gospod pusti na Nj bezakonje svih nas.*“ (Isaija 53:6). Na isti način Bog je bio u stanju da stavi sve naše grehe na Svog Sina na krstu, čak iako još nismo bili rođeni! A i kontekst 3. glave Rimljanima je da se kaže svim ljudima, Jevrejima i neznabošcima, da su zgrehili i izgubili slavu Božju i da je njihova jedina nada vera u Hristovu pravednost - videti stihove 20-24. Nije teško shvatiti ove izjave i tekstove, ali u njima ne smemo čitati nešto što ne kažu i završiti sa protivrečnostima.

Ako tumačite Rim. 3:23 da bi učili da su od rođenja svi grešnici, morate doći do zaključka da je celo čovečanstvo zgrehilo u Adamu - ovo je doktrina *praroditeljskog greha*. To znači da su oni koji će se roditi sutra ili sledeće godine itd. već grešnici, čak i pre nego što se rode! Ovo je u potpunosti katolička doktrina *praroditeljskog greha*. Adamov greh se preneo na celo njegovo potomstvo, što obavezno uključuje doktrinu *bezgrešnog začeca* da bi se Hrist zaštitio od greha, (pogledati video prezentaciju "Preispitivanje učenja o praroditeljskom grehu"). Setite se Rim. 5:18; ljudski rod je oslobođen Adamove osude i data mu je druga šansa. Mi nismo grešnici zato što smo se rodili, već zato što smo prestupili Božji zakon.

U svim preispitanim stihovima nismo videli nijedan koji uči da se rađamo kao grešnici. Kod ovog drugog antihristovog učenja je isti slučaj kao i sa Trojstvom; nema nijedan stih koji bi ga podržao, i donosi desetine kontradikcija. Zato što se ovim učenjem ne može naučavati Opravdanje verom, oni koji promovišu ovu zabludu moraju da promene Hristovu prirodu, i radeći to uništavaju potpunost Njegove ljudskosti u prevazilaženju greha.

Kako možemo pogledati na Njega sa verom da ćemo prevazići greh, kada nam naš um govori da ga je On prevazišao u drugačijoj prirodi od naše? I kako možete prevazići greh ako je to nešto više od prestupanja zakona, ako je deo vašeg bića?

Doktrina *praroditeljskog greha* dovodi samo do toga da ćemo grešiti dok Isus ne dođe, zato što to znači da je vaša priroda sama po sebi greh i da se ne menja prilikom obraćenja, stoga je obraćeni hrišćanin i dalje grešnik.

Ovo učenje uništava kompletnu poruku o Svetinji i Hristovoj prvosveštenskoj službi. Više od svega, uništava Hrista kao naš primer.

Braća se čak hvale time što je bio drugačiji od nas i što je uzeo prirodu samo „posvećene braće.“

Molimo vas pročitajte pažljivo sledeću izjavu:

„Hristos je pobedio i potpuno poslušan Ocu ostao i kao ljudsko biće. U svojim zaključcima, mi možemo učiniti mnoge pogreške jer imamo pogrešnu predstavu o ljudskoj prirodi našeg Gospoda. Kada Njegovoj ljudskoj prirodi damo moći koje čoveku nisu moguće u borbi sa sotonom, mi uništavamo potpuno Njegove ljudskosti.“ {OHC 48.2}

Poglavlje 7 - Šta Bog mrzi?

- **Bog mrzi greh, ne grešnika**

*„Sotonin posao je da namami na zla dela. Kako vešto sotona radi sa svojom očaravajućom moći da općini um da radije izabere greh nego pravednost. Uticaj jedne osobe na drugu je postao opasan zato što sotona vodi i kontroliše um i pojačava ovaj uticaj sa jedne osobe na drugu u svoju korist.“ CTr 164 - **Bog mrzi greh.***

„Svet voli greh, a mrzi pravdu, i to je bio razlog njegovog neprijateljstva prema Isusu. Svi koji odbace Njegovu bezgraničnu ljubav smatraće hrišćanstvo uznemiravajućim činiteljem. Hristova svetlost rasteruje tamu koja pokriva njihove grehe, stvarajući potrebu za reformom. Dok oni koji se pokoravaju uticaju Svetog Duha počinju borbu sa samim sobom, dotle se oni koji se čvrsto drže greha bore protiv istine i njenih nosilaca.“ {DA 306.1}

„Ali iako je On u Svom besprekornom karakteru predstavljao Svog Oca, svet Ga je ipak mrzeo i odbacio. Ljudsko srce voli greh i mrzi pravednost, i to je bio uzrok što je svet odbacio Hrista. Atmosfera koja je okruživala Njegovu dušu je bila tako čista, tako uzvišena, da je licemerne rabine, sveštenike i vladare prikazala u njihovom stvarnom svetlu, i otkrila njihov stvarni karakter, koji se činio svet, dok je u stvari pogrešno predstavljao Boga i Njegovu istinu. Da je Hrist ljudima odobravao razvijanje njihovih zlih strasti, oni bi pozdravili ovog velikog čudotvorca glasnim aplauzom; ali kada je ukorio greh, i objavio otvoren rat protiv sebičnosti, tlačenja, licemerja, ponosa, zavisti i požude, lovili su Ga kao zločinca. Izdržao je protivljenje grešnika dok napokon nisu povikali „Pogubi ga“, i daj nam Varavu.“ {BEcho, April 9, 1894 par. 3}

Hrist je mrzeo samo jednu stvar, a to je bio greh.

„Zar nećete mrzeti greh, i najusrdnije se moliti da možete shvatiti njegovu prekomernu grešnost? Nećete li mrzeti to što je prouzrokovalo smrt Veličanstva neba, Božjeg Sina? Uvek imajte na umu činjenicu da postoji jedna stvar koju Bog mrzi savršenom mržnjom, a to je greh. Pokazaće se propast hiljada, da, miliona duša zato što su izabrale greh, a život u grehu oblikuje njihove karaktere prema sotoninom obličju; i za takve se, ukoliko se ne pokaju, ostave greh i poveruju u Hrista, nikad neće naći mesta na nebu.“ {14MR 73.2}

Kada se osvrnete na pređašnje izjave jedna stvar postaje veoma jasna; i Bog i Isus mrze greh.

Sada postavljam sebi pitanje - **ako greh nije ono što činim već ono što jesam - šta Bog mrzi?** Da li mrzi ono što radim ili mrzi ono što jesam?

AKO je ovo gore istina onda Bog ne mrzi samo ono što radim već takođe mrzi i mene! Ako držimo da je greh ono što ja jesam zato što sam rođen, ne možemo doći do drugog zaključka. Ali šta nam kaže Duh proroštva?

„Radite kao što je Pavle radio. Gde god da se nalazio, bilo to pred namrštenim farisejima ili rimskim vlastima, bogatima ili siromašnima, učenicima i neobrazovanima, bogaljem u Listri ili osuđenim grešnicima u Makedonskoj tamnici, **uzdizao je Hrista kao Onog ko mrzi greh a voli grešnika**, kao Onoga koji nosi naše grehe da bi mogao da nam dodeli Svoju pravednost.“ {CEv 27.1}

„Hristov sledbenik nije onaj koji odvrća svoje oči okrećući se od zabludelih, ostavljajući ih da nesmetano idu putem koji ih vodi sve niže. Oni koji prednjače u osuđivanju drugih i koji revnuju da ih dovedu pred sud, često su u svom životu mnogo grešniji od njih. Ljudi mrze grešnika, ali vole greh. **Hristos mrzi greh, ali voli grešnika**. To će da bude duh svih koji Ga slede. Hrišćanska ljubav je spora da osudi, brza da primeti pokajanje, spremna da oprost, da ohrabri, da postavi onoga koji luta na stazu svetosti i održi njegove stope na njoj.“ {DA 462.4}

„Svi oni koji budu ušli u Božji Grad ući će kroz vrata – ulažući očajničke napore; jer „neće ući u njega ništa pogano“. (Otkrivenje 21,27). Međutim, niko ko je pao ne treba da se preda očajanju. Ostareli ljudi, nekada u časti kod Boga, možda su uprljali svoju dušu, žrtvujući vrlinu na oltaru strasti; ali ako se pokaju, ako odbace greh, i vrate se Bogu, ima nade za njih. Onaj koji je objavio: „Budi veran do same smrti i daću ti venac života“, upućuje i poziv: „Neka bezbožnik ostavi svoj put, i nepravедnik misli svoje, i neka se vrati ka Gospodu, i smilovaću se na nj, i k Bogu našem, jer prašta mnogo!“ (Otkrivenje 2,10; Isaija 55,7). Bog mrzi greh, ali voli grešnika. „Isceľiću otpad njihov“, objavljuje On, „ljubiću ih drage volje!“ (Osija 14,4). {Prophets and Kings, 83, 84}

Poglavljje 8 - Psalm 51:5

Psalam 51:5: „Gle, u bezakonju rodih se, i u grehu zatrudne mati moja mnom.“

Reč „rodih“ (prevod KJ – „stvoren“, „oblikovan“) znači upravo to – rođen. David jednostavno navodi da je rođen u grehu a ne da je rođen kao grešnik. Biti rođen u grehu je nasleđe svakog ljudskog bića, uključujući i Isusa. To jednostavno znači biti rođen kao pao ili grešan. Zapazite kako sestra White upotrebljava termin „rođen u grehu“:

„Sit je bio dostojan karakter i trebalo je da zauzme Aveljevo mesto u činjenu ispravnog. Međutim, bio je Adamov sin kao i grešni Kain i nasledio je od Adamove prirode ništa više prirodne dobrote nego Kain. **Rođen je u grehu**, ali blagodaću Božjom, primajući instrukcije za vernost od svog oca Adama, poštovao je Boga čineći Njegovu volju. Odvojio je sebe od izopačenog Kainovog potomstva i radio, kao što bi i Avelj radio da je živ, da odvrati misli grešnih ljudi na odanost i poslušnost Bogu.“ {ISP 60.2}

Sestra White, pišući o Situ, izjavljuje da je „rođen u grehu“. Sada obratite pažnju na paralelni citat gde ona piše o istom događaju:

„Dok je Adam bio stvoren kao bezgrešan, po obličju Božjem, Sit je, kao i Kain, nasledio palu prirodu svojih roditelja. Ali, takođe je primio i znanje o Oslobodiocu i instrukciju pravednosti. Božanskom blagodaću služio je i poštovao Boga, i radio je, kao što bi to Avelj radio da je živ, da odvrati misli grešnih ljudi na odanost i poslušnost njihovom Stvoritelju.“ {Patriarchs and Prophets 80.1}

Po sestri White, biti **rođen u grehu** jednostavno znači biti rođen u „**paloj prirodi**“ (kao što je već navedeno).

Zapazite sledeću izjavu SN Haskella gde on izjednačava „rođen u grehu“ sa Hristovom prirodom:

„Biblija je jedini pouzdan istorijski izvor o Njegovim precima. U Jevanđelju po Mateju četiri žene pre Marije, Isusove majke, spominju se po imenu: Tamara (Mat. 1:3), koja je odglumila prostitutku pred svojim tastom (1. Mojs. 38); prostitutka Rava (Mat. 1:5 i Isus Navin 2); Ruta – Moavka, potomak iz odnosa kćeri sa svojim ocem Lotom (1. Mojs. 19:30-38); i Vitsaveja, žena Urije Hetejina. Slučaj Vitsaveje i Davida bio je predmet prigovora podsmevača preko hiljadu godina. Ovo nije način na koji bi ljudi normalno pisali istoriju Hristovih predaka; Oni bi odabrali dobre žene i uticajne muškarce čije bi rođenje i život bili primeri. Ali ovo je Božji način koji daje nadu palima. Iako smo nasledili sklonosti i apetite najgore vrste, postoji nada. **Hrist je bio taj koji je rekao kroz Davida: „U bezakonju rodih se i u grehu zatrudnje mati moja sa mnom.“** Ovde se jasno govori o prirodi čovečanstva u kojoj je Hrist bio začet. Isti prorok, u Psalmu 22:9 kaže: „Ta, Ti si me izvadio iz utrobe; Ti si me umirio na sisi matere moje.“ **Ovo nam prikazuje kako je bilo sa Hristom** i sa svakim koji veruje u Hrista i ima Hristovu pravednost. (S. N. Haskell)

Psalam 51:5: „Gle, u bezakonju rodih se, i u grehu zatrudne mati moja mnom.“

Kao što smo videli, „rođen u grehu“ znači biti rođen sa palom prirodom. „Šta je sa nevinim detetom u kolevcu? Da li je ono rođeno kao grešnik?“ – Naravno ne! Jer, da je tako, Isus bi takođe bio rođen kao grešnik. Zapazite kontradiktornost sa kojom se suočavate kada želite da upotrebite ovaj stih da učite da je David rođen kao grešnik. On kaže: „u grehu zatrudnje mati moja sa mnom“; zar nije Isus takođe imao zemaljsku majku? Ako učite da je David nasledio greh od svoje majke i da je zbog toga grešnik, morate biti dosledni i priznati da je Isus takođe nasledio greh od Svoje majke, što naravno nije tačno. Ali kada razumete da je David nasledio grehovnu prirodu svoje majke, možete takođe da priznate to isto i za Isusa, zato što grehovna priroda nije greh. Greh je prekršaj Zakona a ne biti rođen.

Takođe, ako insistirate da Psalam 51:5 uči da se rađamo kao grešnici, nemate drugi izbor osim da promenite Hristovu prirodu od Njegovog nasleđa kroz majku.

Poglavlje 9 - Prigovori iz Pisma

- **Rimljanima 5:12-21**

¹² Zato, kao što kroz jednog čoveka dođe na svet greh, i kroz greh smrt, i tako smrt uđe u sve ljude, jer svi sagraše.

¹³ Jer greh beše na svetu do zakona; ali se greh ne primaše kad ne beše zakona;

¹⁴ Nego carova smrt od Adama tja do Mojsija i nad onima koji nisu sagrašili prestupivši kao Adam, koji je prilika Onog koji htjede doći.

¹⁵ Ali dar nije tako kao greh; jer kad kroz greh jednog pomreše mnogi, mnogo se veća blagodat Božija i dar izli izobilno na mnoge blagodaću jednog čoveka, Isusa Hrista.

¹⁶ I dar nije kao greh jednog: jer za greh jednog bi osuđenje, a dar od mnogih grehova opravdanje.

¹⁷ Jer kad za greh jednog carova smrt kroz jednog, koliko će većma oni koji primaju izobilje blagodati i dar pravde u životu carovati kroz jednog Isusa Hrista!

¹⁸ Zato, dakle, kao što za greh jednog dođe osuđenje na sve ljude, tako i pravdom jednog dođe na sve ljude opravdanje života.

¹⁹ Jer kao što neposlušanjem jednog čoveka postaje mnogi grešni, tako će i poslušanjem jednog biti mnogi pravedni.

²⁰ A zakon dođe uz to da se umnoži greh; jer gde se umnoži greh onde se još većma umnoži blagodat,

²¹ Da kao što carova greh za smrt, tako i blagodat da caruje pravdom za život večni, kroz Isusa Hrista Gospoda našeg.

Ukratko, Pavle suprotstavlja efekte koje drugi Adam donosi na čitavu ljudsku rasu. Ključ je 18. stih. Hrist je poništio osuđenje koje je Adam doneo svom nasleđu, tako da nismo, kao što neka braća kažu „beznadežni, izgubljeni i osuđeni“, „još od samog rođenja“. Rođeni smo oslobođeni, opravdani i pomireni sa Bogom. Zapazite kako E. J. Waggoner komentariše ove stihove:

„Adam kao slika – „Nego carova smrt od Adama tja do Mojsija i nad onima koji nisu sagrašili prestupivši kao Adam, koji je prilika Onog koji htjede doći.“ Kako je Adam slika Onoga koji treba da dođe, koji se naziva Hrist? Upravo kao što naredni stihovi ukazuju – da je Adam bio slika Hrista što znači da njegovo delo uključuje mnoge pored njega samog. Očigledno je da Adam nije mogao dati svom nasleđstvu nešto višu prirodu od one koju je sam imao, pa je tako Adamov greh učinio neizbežnim da njegovi potomci budu rođeni sa grehovnom prirodom. Smrtna kazna, međutim, nije prešla na njih zbog toga, **već zato što su oni sagrašili.**“
{October 18, 1894 EJW, PTUK 658.7}

To je ono što uči Rim. 5:12 – da smo primili posledice (efekte) Adamovog greha, tj. grehovnu prirodu. I starešina Waggoner izjavljuje: „Smrtna kazna, međutim, nije prešla na njih zbog toga, **već zato što su oni sagrašili.**“ Starešina Waggoner jasno razlikuje da priroda nije greh i veruje i uči da je Hrist uzeo našu grehovnu prirodu, što je srce poruke iz 1888. Obratite pažnju na sledeći citat:

„Smrt je došla kroz greh a sotona je rodonačelnik greha, i zato ima silu smrti. Pošto smo učesnici u telu i krvi, **rođeni u grehu, Hrist je takođe uzeo učešće u istom.**“ {EJW 1900. EVCO 117.2}

Waggoner uči da je Isus bio rođen u grehu, što jednostavno znači, i Duh proroštva potvrđuje, da je nasledio palu prirodu čovečanstva. Rođen u grehu ne znači da ste rođeni kao grešnik, jednostavno znači da ste rođeni sa grehovnom prirodom a Isus je uzeo učešće u istom telu (sarx, grehovnoj prirodi) kao i svako Adamovo dete (Jevr. 2:14). Ovo uči Rim. 5:12, da smo

nasledili posledice Adamovog greha, grehovnu prirodu koja donosi greh i smrt. Ako iz Rim. 5:12 učite da smo rođeni kao grešnici, morate da zaključite da smo zapravo sagrešili u Adamu pre 6.000 godina. Upravo ovo mnogi čine a to je učenje o Praroditeljskom grehu i protivreče Bibliji odvajajući Hrista od ostalog čovečanstva. Pre svega, ako tako razmišljate, morate da redefinišete greh da bude više nego prekršaj Zakona, jer učite da su ljudi sagrešili i pre nego su rođeni. Time protivrečite mnogim stihovima, kao na primer:

Rim. 4:15: „gde nema Zakona, nema ne prestupa.“

Rim. 5:14: „Nego carova smrt od Adama tja do Mojsija i nad onima koji nisu sagrešili prestupivši kao Adam, koji je prilika Onog koji htjede doći.“

Jovan 9:41: „Reče im Isus: Kada biste bili slepi ne biste imali greha, a sad govorite da vidite, tako vaš greh ostaje.“

Jovan 15:22: „Da nisam bio došao i govorio im ne bi greha imali; a sad izgovora neće imati za greh svoj.“

Ne mogu da prihvate da je Hrist zaista uzeo učešće u našoj prirodi zato što veruju da je vaša priroda greh, protivrečeći tako mnogim stihovima iz Biblije, kao na primer: Rim. 1:3; Rim. 8:3; Jevr. 2:14,17. Učenje da smo sagrešili u Adamu je katoličko i zbog toga oni krštavaju bebe izmisliš koncept *bezgrešnog začeca* kako bi Hrista odrekli od Njegovog ljudskog nasleđa jer veruju da je „priroda greh sama po sebi“.

Komentar prevodioca za stih Rim. 5:12 „u kome svi sagrešiš“ ne govori da smo sagrešili u Adamu jer bi to ne samo protivrečilo Bibliji nego takođe bilo i nelogično. To jednostavno znači, da smo kao Adamovo potomstvo bili u njemu u genetskom smislu i da svi primamo posledice njegovog greha.

- **Rimljanima 3:9-12**

⁹ Šta dakle? Jesmo li bolji od njih? Nipošto! Jer gore dokazamo da su i Jevreji i Grci svi pod grehom,

¹⁰ Kao što stoji napisano: Ni jednog nema pravednog;

¹¹ Ni jednog nema razumnog, i ni jednog koji traži Boga;

¹² Svi se ukloniše i zajedno nevaljali postashe: nema ga koji čini dobro, nema ni jednog ciglog.

O kome apostol Pavle govori kada kaže „nema nijednog pravednog, ne, nijednog“? Da li on govori o tek rođenim bebama? Naravno da ne! One čak nisu ni pomenute u stihu; zapazite 11. stih; „Ni jednog nema koji razume, i nijednog koji traži Boga.“ (prevod KJ)

Može li beba biti da „razume“, može li beba da „traži“ Boga? Ne. Ovde se govori o Božjim buntovnim ljudima. Obratite pažnju na 12. stih: „Svi se ukloniše (zadoše sa puta – prevod KJ) i zajedno nevaljali postashe“. Zapazite da se kaže: „Svi zadoše sa puta“, govoreći o njihovim grešnim buntovničkim postupcima. Dalje se nastavlja rečima „zajedno nevaljali postashe“. Šta znači nevaljali? To označava dela i loš karakter; reč „postashe“ znači da su morali da učine nešto, ne govori se o nevinoj deci na rođenju! Govori se o buntovnim ljudima i zato se kaže: „nema ga koji čini dobro, nema nijednog ciglog.“ Ovi stihovi čak uopšte i ne pominju rođenje ili novorođenčad. Ako ovo uporedite sa Ps. 14:1-4 odakle Pavle citira, izjava „nema ga koji čini dobro, nema nijednog ciglog“ dolazi iz 3. stiha gde se govori o „bezumnima“, onima koji su „pokvareni“, „koji čine bezakonje“ (4. stih). Za one koji su od njih se kaže „nema ga koji čini dobro, nema nijednog ciglog“, ne za novorođene bebe.

Rim. 3:13 „Njihovo je grlo grob otvoren, jezicima svojim varaju, i jed je aspidin pod usnama njihovim.“

Rim. 3:14 „Njihova su usta puna kletve i gorčine.“
Rim. 3:15 „Njihove su noge brze da prolivaju krv.“
Rim. 3:16 „Na putevima je njihovim raskopavanje i nevolja;“
Rim. 3:17 „I put mirni ne poznaše.“
Rim. 3:18 „Nema straha Božijeg pred očima njihovim.“

Pitanje – da imate sobu punu pijanica, možete li reći da nema nijednog koji čini dobro, nijednog ciglog? Da; jer svako je u sobi pijan, o tome Pavle govori. On govori o zlima i kaže da nema nijednog koji čini dobro, ni jednog.

Recimo da stavimo jedno novorođenče u tu sobu punu pijanica i onda zaključimo: nema ga koji čini dobro, nema nijednog ciglog. Niko ko poseduje zdrav razum ne bi ni za trenutak pomislio da je beba takođe pijana! Ali ova braća, držeći se tako strašne zablude, nemaju ni jedan stih da uče svoju lažnu doktrinu. Zato pokušavaju da iskoriste potpuno jasne stihove, kao što su iz Rim. 3, koji govore o bezumnima i pokušavaju da to primene na nevinu novorođenčad! Ne zaboravite da Pismo kaže za bebe u utrobi „**dok se deca ne behu rodila, ni učinila dobra ni zla**“, Rim. 9:11.

- **Psalam 58:1-4**

¹ *Govorite li zaista istinu, silni, sudite li pravo, sinovi čovečiji?*

² *Ta, bezakonja sastavljate u srcu, mećete na merila zločinstva ruku svojih na zemlji.*

³ *Od samog rođenja zastraniše bezakonici, od utrobe materine tumaraju govoreći laž.*

⁴ *U njima je jed kao jed zmijinji, kao gluve aspide, koja zatiskuje uho svoje.*

Ovi stihovi, kao i mnogi u psalmima, koriste slikoviti jezik da prenesu poruku Božjem narodu; ne treba ih razumeti doslovno. Na primer: može li beba da govori kada se rodi? Može li beba da govori laž kada se rodi? Ovi stihovi govore o „bezakonicima“. U 1. stihu Bog se obraća Svom narodu rečima: „*o narode*“ (congregation – skup, narod, zajednica - prevod KJ), „*sinovi čovečiji*“ a u drugom stihu kaže „bezakonja sastavljate u srcu, mećete na merila zločinstva ruku svojih na zemlji“. Onda u 3. i 4. stihu kaže: „*Od samog rođenja zastraniše bezakonici, od utrobe materine tumaraju govoreći laž. U njima je jed kao jed zmijinji, kao gluve aspide, koja zatiskuje uho svoje*“.

Bog ne govori o novorođenčadi jer bi to bilo suprotno Njegovim Sopstvenim rečima u Ps. 127:3. On govori o tvrdoglavom i buntovnom narodu koji tvrdi da je Njegov, međutim oni hodaju bezbožno sa otrovom u svojim rečima i nasiljem u svojim rukama. Bog kaže: „*od samog rođenja*“ (još od utrobe – prevod KJ), želeći da slikovito ilustruje njihovo tvrdoglavo buntovništvo od samog početka. Drugi stihovi slični ovima su Isaija 48:1-8. Niko ne može da pročita ove stihove razumno i da veruje da oni govore o novorođenim bebama. Da li bebe govore laži, imaju otrov kao zmija i nasilje u svojim rukama? Naravno ne! Biblija kaže u Psalmu 127:3: „*Evo nasljedstva od Gospoda: deca, porod je dar od Njega.*“

- **Ostali prigovori - Jov 4:17, Jov 4:14, Jov 15:14, Gal. 4:4, Jov 25:4, Rim. 3:23**

Jov 4:17: „*Eda li je čovek pravedniji od Boga? Eda li je čovek čistiji od Tvorca svog?*“

Ovaj stih uopšte ne pominje rođenje ili greh; on prosto naglašava suprotnost između konačnog smrtonosnog stanja čoveka i čistote i beskonačnosti prirode Božje. U kontekstu ovog stiha vidimo da se Elifaz obraća ukoravajući Jova i 17. stihu su reči koje je on čuo od (zlog) duha koji mu se obratio noću.

Jov 14:4: „*Ko će čisto izvaditi iz nečista? Niko.*“

Ovaj stih ne pominje rođenje. Ako ga interpretirate da znači da se rađate kao nečisti grešnici, šta onda činite sa Isusovim rođenjem? Da li je i on rođen kao nečisti grešnik? Naravno ne! Još jednom moramo da shvatimo razliku između greha i posledica greha. Reč „nečist“ (Strong 2931) znači prljav, isprljan. Niko ne poriče da se rađamo sa prirodom koja je isprljana u smislu pala/grehovna. Kao što smo ranije videli, ovo nije greh jer je i Isus rođen sa ovakvom prirodom.

Jov 15:14: "*Šta je čovek, da bi bio čist, i rođeni od žene, da bi bio prav?*"

Ovaj stih su reči koje je Elifaz izgovorio ukoravajući Jova; nije ih izgovorio Bog. Ovo su upravo optužbe koje je sotona usmerio na Boga "rođeni od žene (može li) biti prav?" Ovo je ta optužba koju je Hristos došao da odbaci kao neosnovanu! Jevr. 2:14: "*Budući, pak, da deca imaju telo i krv, tako i On uze deo u tome, da smrću satre onog koji ima državu smrti, to jest đavola.*"

Gal. 4:4: "*A kad se navršši vreme, posla Bog Sina svog Jedinorodnog, koji je rođen od žene i pokoren zakonu.*"

Hrist je morao da se rodi od žene u prirodi kao što je naša i živi pravednim životom da pokaže da ono što je rođeno od žene može biti pravedno.

Jov 25:4: "*I kako će čovek biti pravedan pred Bogom? I kako će čist biti rođeni od žene?*"

Rim. 3:23: "*Jer svi sagrešiši i izgubili slavu Božiju.*"

Šta to znači da su svi sagrešili? Ova izjava jednostavno kaže da su svi sagrešili. Ne kada su se rodili jer "*greh se ne uračunava kada nema Zakona*" već zato što **su sagrešili**. Ne kaže se da su deca rođena kao grešnici.

Poglavlje 10 - Sklonosti

- **Ne predstavljajte Ga ljudima kao čoveka sa grešnim sklonostima**

"Budite oprezni, veoma oprezni kako kako pristupate Hristovoj ljudskoj prirodi. Ne predstavljajte Ga ljudima kao čoveka sa grešnim sklonostima." {13MR 18.1}

Videćemo jasno da je Hrist nasledio **sklonosti ka grehu** (engl. propensities to sin - predispozicije ili sklonosti ka grehu), ali da nikad nije razvio **grešne sklonosti** (sklonosti greha - engl. propensities of sin)

Ne možemo Duhom proroštva protivrečiti Duhu proroštva. Sestra White na desetine puta jasno izjavljuje:

*"Odeven u službenu odeću čovečanstva, Božji Sin se spustio na nivo onih koje želi da spase. U Njemu nije bilo lukavstva ni grešnosti; uvek je bio čist i neuprljan; a ipak je uzeo na Sebe **našu grehovnu prirodu.**"* {ST, July 30, 1902 par. 1}

„Ne predstavljajte Ga ljudima kao čoveka sa **grešnim** sklonostima.“ Zapazite, molim vas, da kaže: „**grešnim**“, ne „**ka grehu**“, ovo je važno, moramo pažljivo čitati ove izjave. Isus je svakako imao sklonosti **ka grehu**, inače ne bi mogao biti naš primer. Obratite pažnju na sledeću izjavu:

„Božji Sin se u Svojoj ljudskosti borio sa istim svirepim, naizgled neodoljivim, iskušenjima koja napadaju nas - iskušenje **popuštanja apetitu, drskom izlaganju opasnostima do kojih Bog ne dovodi, i obožavanju boga ovoga sveta**, žrtvujući večno blaženstvo za očaravajuća zadovoljstva ovog života.“ {CTr 195.4}

Da li je popuštanje apetitu sklonost ka grehu?

Da li je drsko izlaganje opasnostima sklonost ka grehu?

Da li je obožavanje boga ovoga sveta sklonost ka grehu?

Svakako da jesu, i rečeno nam je da „Božji Sin se u Svojoj ljudskosti borio sa istim svirepim iskušenjima koja napadaju nas“. Ali da li je Hrist ikada podlegao ovim iskušenjima? Ne. Iako su sklonosti da popusti gladi itd. bile prisutne, On se nikada nije potčinio ovoj sklonosti, stoga nikad nije razvio ove napadne sklonosti.

Zapazite kako sledeća izjava jasno opisuje ovu borbu unutar Njegove ljudske prirode.

„Hristova ljudska volja Ga nikad ne bi odvela u pustinju kušanja, da gladije i da bude kušan od strane đavola. Ne bi ga odvela da podnosi poniženje, prezir, prekor, patnju i smrt. Njegova ljudska priroda zazirala je od svih ovih stvari odlučno kao što i naša zazire od njih.“ {ST, October 29, 1894 par. 9}

„On je posedovao ljudsko telo i ljudski um.“ {CTr 213.5}

„Njegova ljudska priroda je bila stvorena;... Bila je ljudska, identična sa našom. ... Otkupio je Adamov sramni neuspeh i pad u našoj ljudskosti.“ {CTr 213.4}

„Bio je kao Njegova braća, sa istim osetljivostima, mentalnim i fizičkim.“ {RH, February 10, 1885 par. 7}

„Hrist je zaista ujedinio palu ljudsku prirodu sa Svojom bezgrešnom...“ {RH, July 17, 1900 par. 8}

U zaključku gornjih izjava vidimo da je:

1. Isus uzeo našu grehovnu prirodu
2. Našu palu volju
3. Naš pali um i telo
4. Prirodu identičnu sa našom
5. Iste osetljivosti (sklonosti), mentalne i fizičke
6. Palu ljudsku prirodu

Nadahnuće je jasno; Isus je nasledio istu grehovnu prirodu, sa svim slabostima i sklonostima koje i mi imamo.

Sledeća izjava pojašnjava ovo i ne ostavlja mesta za sumnju; zapazite kako sestra White upoređuje Hristovu ljudsku prirodu sa ne-palom Adamovom prirodom.

„Adam je kušan od strane neprijatelja, i pao je. To nije bio greh iznutra koji je prouzrokovao njegov pad; jer ga je Bog načinio čistim i čestitim, po Svom obličju. Bio je besprekoran kao i anđeli pred prestolom. U njemu nije bilo iskvarenih načela, nije bilo **sklonosti ka zlu**. Ali kada je Hrist došao da se suoči sa Sotoninim iskušenjima nosio je „obličje tela grehovnog.“ {BEcho, September 3, 1900 par. 10}

Sestra White ovde jasno tvrdi da je Adamova ne-pala priroda bila „čista“, „čestita“ i „besprekorna“ i da „u njemu nije bilo iskvarenih načela, nije bilo **sklonosti ka zlu**.“ I onda upoređuje Adamovu nepalu prirodu sa Hristovom ljudskom prirodom. Za Hrista tvrdi da je: „Nosio obličje tela grehovnog.“ A kao što smo videli u prethodnim izjavama ovo „grehovno telo“ koje je Isus nosio bilo je „identično sa našim“. Priroda koja je, kao što tvrdi sestra White, imala „iskvarena načela“ i „sklonosti ka zlu“.

Oprez je neophodan ovde. Neka niko ne misli da govorimo da je Hrist bio na bilo koji način iskvaren ovim načelima! Istinski obraćeni hrišćanin koji živi u poslušnosti Bogu i dalje ima ova iskvarena načela u svojoj prirodi. Ali oni ne mogu iskvareti nikog sve dok se pojedinac ne prepusti njihovoj volji da zažive.

Na primer: svako palo ljudsko biće ima grehovnu prirodu u kojoj JA/sebičnost teži da preovlada. Ovo je iskvareno načelo, ali ono dovodi do iskvarenosti samo kada dopustimo našem JA da preovlada. Isus je „nosio obličje tela grehovnog“. On je kao i svi mi morao da se bori protiv ovih iskvarenih načela, ali nikada im nije dopustio da zavladaju, i stoga se On nikad nije iskvario, i uvek je ostao „čist i neuprljan“.

„Hrist je uzeo našu prirodu, palu ali ne iskvarenu, **i ne bi ni bila iskvarena osim ukoliko bi prihvatio sotonine reči umesto Božjih.**” {16MR 182.3}

Imajući ovo na umu, shvatamo da „predispozicije ka grehu“ znači isto što i sklonosti ka grehu. I kao što smo videli iz prethodnih izjava sestre White, Hrist je svakako imao ove sklonosti/predispozicije.

Međutim, ako sestra White koristi termin „sklonosti ka grehu“ u kontekstu stečenih (gajenih) greha, onda, naravno, Isus nije imao ove „sklonosti“. Mi verujemo da ona to izjavljuje. Na primer, u istoj izjavi sestra White piše: „ne predstavljajte Ga ljudima kao čoveka sa **grešnim sklonostima**“, i samo nekoliko redova kasnije ona kaže: „U njemu ni za trenutak nije postojala **zla sklonost**“. Iz konteksta se jasno vidi da sestra White koristi reč „sklonosti“ u kontekstu učinjenih greha. Kada razumemo njeno značenje reči „sklonosti“ cela izjava postaje jasna. Zapazite, na primer, kako često koristi ovu reč u kontekstu učinjenih greha.

„Novac koji si dobio od svojih rođaka značio je za tebe prokletstvo. On je samo pojačao tvoju **sklonost ka srebroljublju** i bio teret koji te je još dublje povukao u propast.“ {2T 240.1}
„Jer je koren svih zala srebroljublje.“

Vidimo kako sestra White koristi reč „sklonost“(ka srebroljublju prim. prev.) u kontekstu učinjenog greha.

Zapazite još jedan primer:

„Stoga pazi dobro na svoje reči; zauzdaj svoj jezik. Ako dozvoliš sebi da postaneš **tračara** (ogovarač), nećeš biti dobrodošao u bilo koju porodicu, zbog svoje **sklonosti da prijavljuješ sve što se dešava**. (Signed) Mrs. E. G. White {SpM 77.2}

Još jednom sestra White koristi reč „sklonost“ u kontekstu učinjenog greha; u ovom slučaju tračarenje.

Postoji desetina primera u kojima sestra White koristi ovu reč u kontekstu učinjenih greha.

U sledećoj izjavi sestra White koristi reč sklonost u kontekstu „**nasleđenih i stečenih sklonosti ka nepravdi**“.

„*Mi ne treba da zadržimo nijednu **grešnu sklonost**... Ako smo učesnici božanske prirode, **nasleđene i stečene sklonosti ka nepravdi** su odsečene od karaktera.*“ {FLB 23.4}

Videli smo da sestra White koristi ovaj termin sklonost u kontekstu „**nasleđenih i stečenih sklonosti ka nepravdi**“.

Videli smo jasno da je Isus svakako posedovao „**nasleđene sklonosti ka nepravdi**“. Videli smo da je Isus kušan da „**podlegne apetitu, drskom izlaganju opasnostima do kojih Bog ne dovodi, i obožavanju boga ovoga sveta, da žrtvuje večno blaženstvo za očaravajuća zadovoljstva ovog života.**“ {CTr 195.4}

Stoga kada sestra White kaže za Hrista: „*Ne predstavljajte ga ljudima kao čoveka sa **sklonostima ka grehu.***“ {13MR 18.1}, ona koristi reč sklonost u kontekstu učinjenih ili stečenih greha. Zato nastavlja govoreći: „*U Njemu ni za trenutak nije postojala **zla sklonost.***“

- **Koja je razlika između „grešnih sklonosti“ i „sklonosti ka grehu“?**

Grešne sklonosti su prirodna tendencija ka grehu proistekla iz stečenih greha koje smo počinili. Isus ove nije imao. Pošto su sklonosti **ka** grehu prirodna tendencija ka grehu koje smo nasledili od rođenja, (od naše grehovne pale prirode), Isus je ove imao kao i mi. Ali ne treba da, kao što mnogi hrišćani rade, činimo Isusa istim kao i mi, u kontekstu onog koji se bori sa Sobom (da pobedi grešne sklonosti nastale navikom da grešimo). Većinu naših borbi imamo zato što smo okusili greh i postali prijemčivi tom grehu; to se ne sme pripisati Hristovoj ljudskoj prirodi koja je obuhvatala prirodnu sklonost da zadovoljimo ili zaštitimo sebe. Kada u opasnosti želite da zaštitite sebe i kada ste kušani, prirodna sklonost vaše prirode je da ugodite sebi. Isus je imao ove sklonosti, ali kroz ispravnu vežbu volje i povezanosti sa Svojim Ocem uvek je donosio ispravne odluke da udovolji Svom Ocu i pomogne drugima, a ne Sebi. Upamtite da je zakon Neba „samopožrtvovana ljubav“ što je suprotno od udovoljavanja i zaštite sebe. U video predavanju „Hristova ljudska priroda“ prikazali smo razliku; na primer imamo 2 čoveka, obojica imaju palu prirodu i nasledene slabosti da stave SEBE na prvo mesto. Recimo da prvi čovek nikad nije **okusio** alkohol i cigarete tokom celog svog života, i zapravo mrzi te dve loše navike.

Pitanje - Možete li kušati ovog čoveka sa alkoholom i cigaretama? NE. Da li on ima sklonosti ka njima? NE. Ali da li ima sklonost ka grehu? DA.

A drugi čovek; pušio je i pio alkohol celog života, i onda je postao hrišćanin i shvatio da mora da ostavi ove pogrešne navike. Pitanje - može li se on kušati sa alkoholom i cigaretama? DA. Da li ima sklonost ka njima? DA. Njegove sklonosti su posledica upražnjavanja tih navika, i on mora da se odrekne i bori da bi ostao slobodan od njih sve dok potpuno ne izvojuje pobedu. Vidite da prvi čovek predstavlja Hrista, i on ima palu prirodu; nasledio je slabosti svakog palog ljudskog bića, što znači da je pokoren zakonu greha - drugim rečima, JA hoće da prevlada. On ima sklonosti ka grehu kao svako drugo ljudsko biće, ali nikad nije upotrebio svoju volju da bi udovoljio sebi, stoga nikad nije okusio greh/sebičnost, i nikad nije razvio zlu sklonost. Zato što je oduvek odbijao alkohol i cigarete on nikad nije razvio sklonost ka njima, on zapravo ima averziju prema tim stvarima, mrzi ih. Tako je i sa Isusom, uvek je rekao ne bilo kojem pogrešnom povodu (Jovan 8:29), i nikad nije razvio sklonost ka pogrešnoj misli ili delu. On je zapravo mrzeo savršenom mržnjom grehe koje mi činimo, ali u Svojoj prirodi nije bio drugačiji

od ostalih ljudi. Ali da li je Isus imao sklonosti **ka** grehu? DA. Postoje mnogi primeri, pustinja, Getsimanija; često je kušan da udovolji Sebi; video predavanje pokazuje mnogo ovih primera.

Sklonost = tendencija, inklinacija (nagib), predispozicija, osetljivost, savijanje, naginjanje, popuštanje onom što se više voli, ranjivost.

Sve ove reči opisuju prirodnu sklonost ka grehu. Od ovoga se sastoji pala grehovna priroda. Da li znate za „zakon greha“ u 7. glavi Rimljana? Za dalje istraživanje pogledati predavanje: „Zakon greha protiv zakona Duha“ (LoudCryMinistry).

Ovaj zakon je nešto sa čime smo rođeni; ovaj zakon je sklonost ka grehu koji svako ima, ali on nije greh - on je sklonost ka grehu, inklinacija, predispozicija, savijanje, naginjanje. Svi ovi opisi su sklonost ka grehu, ali nisu sami po sebi greh. **Greh se čini biranjem, a ne prirodom.** Mi moramo izabrati da sagrešimo pre nego što to učinimo. Tako da je priroda samo stanje sa kojim dolazimo na svet. Šta ćemo činiti sa ovom prirodom zavisi od naše volje. Volja je moć izbora; u svakoj datoj situaciji, pre nego što nešto učinimo moramo to izabrati.

Ova sklonost se može manifestovati posredstvom prirode sa kojom dolazimo na ovaj svet; tj. pale grehovne prirode. I takođe se može manifestovati posredstvom stanja grešnog života; kao u prethodnoj ilustraciji sa ona 2 čoveka. Jedan je voleo alkohol i cigarete, drugi nije. Onaj koji je voleo imao je stečene sklonosti ka tim navikama koje prvi čovek nije imao. Obojica su imali zakon greha u svojim udima, ali je samo jedan imao sklonost ka tom naročitom grehu, zbog njegovog učešća u istom. Ovaj stečeni/razvijeni greh je **grešna** sklonost. **Zato što** je počinio taj greh; ali obojica su po prirodi imali sklonost **ka** grehu. U ovome se Isus razlikovao od nas; iako je imao sklonosti **ka** grehu, On nikad nije izabrao da sagreši i stoga nikad nije razvio **grešne** sklonosti. Sa ovakvim razumevanjem možemo prihvatiti da je Isus zaista bio kao mi, osim što nije počinio greh, i imamo mnogo stihova da dokažemo ovu istinu; Rim. 8:3 je jedan od najboljih: „*Jer što zakonu beše nemoguće, jer beše oslabljen telom, posla Bog sina svog u obličju tela grehovnog, i za greh osudi greh u telu,*“

Jev. 4:15 „Jer nemamo Poglavarara svešteničkog koji ne može postradati s našim slabostima, nego koji je u svačemu iskušan kao i mi, osim greha.“

Na ovaj način možete objasniti da je Isus zaista naš primer i da razume kroz šta prolazimo. Ako na bilo koji način činite Hrista drugačijim od nas po rođenju, (u Njegovoj ljudskosti), uništavate potpunost Njegove ljudskosti. I čim uradite ovo više nemate primer. Ako neko kaže da je Isus bio drugačiji od mene po rođenju, onda imam izgovor za greh. I upravo je ovo opasnost onoga što se naučava među nama. Većina ljudi ne shvata šta je problem u ovom učenju. Težina toga navela je apostola Jovana da ga nazove antihristovim - ovo je ozbiljno.

Rim je morao da promeni Isusovu prirodu, ne samo da Ga odseče od Njegovog nasleđa (predaka) i učini Ga drugačijim od nas, i da izvrne Sveto Pismo, već takođe i da da ljudima izgovor da nastave da greše. Zato se u Katoličkoj crkvi naučava da „nema pobede nad grehom“. Iako HAC poriče da naučava doktrinu *praroditeljskog greha* i da žive kao Katolici, to je upravo ono što uče svoje sledbenike, a da i ne shvataju šta rade. Ogromna većina vernika HAC-a i dalje živi u grehu i kada čuju da je Isus bio drugačiji od nas, njima to savršeno odgovara.

„Božanska priroda, kombinovana sa ljudskom Ga je učinila sposobnim da podlegne sotoninim iskušenjima. U ovome je Hristov test bio daleko veći nego Adamov i Evin, jer je On uzeo našu prirodu, palu ali ne i iskvarenu, i ne bi ni postala iskvarena osim ukoliko bi prihvatio sotonine reči umesto Božjih. Pretpostavljati da nije bio sposoban da podlegne iskušenjima stavlja Ga u poziciju u kojoj ne može biti savršen primer za čoveka, a glavna stvar ovog dela Hristovog poniženja, koje je najispunjenije događajima, je da za ljudska bića nema uputstva ni pomoći.“ {16MR 182.3

- **Objasnite - „Mrlja od ili sklonost ka izopačenosti“**

Gornje pitanje proističe iz sledeće izjave:

„Ove se reči ne mogu odnositi ni na jedno ljudsko biće, osim na Sina večnog i beskonačnog Boga. Nikada, i ni na koji način na ljudski um nije ostavljen ni najmanji utisak prljavštine ni pokvarenosti koja bi se našla na Hristu, ili da je na bilo koji način podlegao izopačenosti. On je u svemu bio kušan, isto kao što se kuša i čovek, pa ipak se za Njega moglo reći da je ostao svet. Činjenica da je Hristos mogao u svemu biti kušan kao i mi, a ipak ostati bezgrešan, predstavlja tajnu koja za smrtnika ostaje neobjašnjiva. Hristovo utelovljenje je oduvek predstavljalo tajnu i zauvek će ostati tajanstveno. Ono što je otkriveno u zapisima Reči Božje, to je za nas i našu decu, ali neka se niko ne upušta u to da Hrista prikazuje potpuno ljudskim bićem, isto takvim kao što smo mi; jer tako nije i ne može da bude. Tačno vreme kad se ljudsko spojilo sa božanskim nije neophodno da znamo. Hristos je Bog otkriven u telu - to je stena na kojoj čvrsto treba da stojimo.“ {5BC 1128.6}

Mrlja od izopačenosti je isto što i sklonost (grešna sklonost, zla sklonost - prim. prev.). „Od“ zapravo znači okusiti greh ili izopačenost, ili biti uprljan time; vaš lični greh ili izopačenost. Naravno da Isus ovo nije imao.

„Ili da je na bilo koji način podlegao izopačenosti.“

Da je Isus „na bilo koji način podlegao izopačenosti“, očigledno da bi sagrašio.

Da bi Isus zauvek ostao „čist i neuprljan“, nije smeo da ima zlu misao, niti je ikada smeo razmatrati da učini nešto pogrešno. Njegov um je bio čist kao i kod nevine novorođene bebe, i On je održao ovu čistotu celog Svog života. S druge strane, mi smo se uprljali grehom, izopačenošću i zlim mislima, tako da nam se treba nanovo roditi.

„Pa ipak se za Njega moglo reći da je ostao svet.“

Ovo se odnosi na Njegovo božanstvo; videti Luka 1:35

Luka 1:35 „I odgovarajući anđeo reče joj: Duh Sveti doći će na tebe, i sila Najvišeg oseniće te; zato i ono što će se roditi biće sveto, i nazvaće se Sin Božji.“

„Neka se niko ne upušta u to da Hrista prikazuje potpuno ljudskim bićem, isto takvim kao što smo mi; jer tako nije i ne može da bude.“ {5BC 1128.6}

Ključne reči u ovoj izjavi su „isto takvim“, Hrist nije bio **„isto takav kao što smo mi, jer tako nije i ne može da bude.“**

Hrist je bio Sin Božji, mi nismo. On je bio božanstven, mi nismo. On je bio besmrtn, mi nismo. Ova izjava govori o tajni utelovljenja - zapazite sledećih nekoliko reči: „Tačno vreme kad se ljudsko spojilo sa božanskim nije neophodno da znamo.“ {5BC 1128.6}

Isus je bio čovek u potpunosti tako da ova izjava ne može govoriti o tome u kojoj meri je Hrist uzeo ljudsku prirodu.

Jevrejima 2:14 „**Budući (G1893)**, pak, da deca imaju telo i krv, tako i On uze deo u tome, da smrću satire onog koji ima državu smrti, to jest đavola;“

Strongov konkordans: Budući = G1893 (koliko i)

Ovo znači da **koliko smo i mi** u telu, Isus je bio isto toliko.

„Ljudsko telo, **ljudski um**, sa svim **jedinstvenim svojstvima**, On je bio kost, mozak i mišić. **Kao čovek našeg tela**, saosećao se sa svim slabostima čovečanstva. Okolnosti Njegovog života bile su takvog karaktera da je bio izložen svim neprilikama koje pripadaju ljudima, ne u bogatstvu i udobnosti već u siromaštvu, oskudici i poniženju. Udisao je isti vazduh koji i čovek udiše. Hodio je našom zemljom kao čovek. **Imao je razum, savest, sećanje, volju i osećanja ljudske duše** koji su bili ujedinjeni sa Njegovom božanskom prirodom.“ - 16MR 181, 182 {TA 157.1}

„Kao Bog On nije mogao biti iskušan, ali kao čovek je mogao, i to snažno, i mogao je da podlegne iskušenjima... **Njegova ljudska priroda je bila stvorena; nije posedovala čak ni anđeoske moći. Bila je ljudska, identična sa našom.**“ {6MR 111.1}

„**Hristova ljudska volja Ga nikad ne bi odvela u pustinju kušanja, da gladuje i da bude kušan od strane đavola. Ne bi ga odvela da podnosi poniženje, prezir, prekor, patnju i smrt. Njegova ljudska priroda zazirala je od svih ovih stvari odlučno kao što i naša zazire od njih.**“ {ST, October 29, 1894 par. 9}

Pa, u čemu je razlika između Hristove ljudske prirode i naše?

Jev. 4:15 „Jer nemamo Poglavara sveštenečkog koji ne može postradati s našim slabostima, nego koji je **u svačemu iskušan kao i mi, osim greha.**“

Ovde je razlika između Isusa i nas: „**osim greha.**“ Ako proučavate pismo za Baker-a (MR No. 1002 - PISMO ZA BAKER-A {13MR p. 13}) videćete da sestra White na mnogo mesta naglašava da: Isus nikad nije sagrešio, mi jesmo! Ako je postojalo nešto drugačije u Hristovoj ljudskoj prirodi, bar što se tiče Njegove strukture, **ne bi mogao biti naš primer** i ovo bi bio dobar izgovor zašto neko ne može da pobedi greh. Ali slava Bogu što ovaj izgovor za greh ne važi.

Poglavlje 11 - Jevrejima 7:26

- **Hristovo sveštenstvo i poruka iz 1888.**

Jev. 7:26 „Jer takav nama trebaše poglavar sveštenečki: svet, bezazlen, čist, odvojen od grešnika, i koji je bio više nebesa;“

Cela poslanica Jevrejima poredi Hristovo i Levitsko sveštenstvo; stari zavet sa novim; Melhisedekovo sveštenstvo sa Aronovim, i zašto je starozavetno sveštenstvo prestalo sa važenjem. Ako čitate od 23. stiha videćete da Levitsko sveštenstvo nije moglo da nastavi sa službom „jer im smrt ne daje“, a 24. stih kaže: „A Ovaj (Isus), budući da ostaje vavek, ima večno sveštenstvo.“ Obratite pažnju da Pavle poredi Hristovo večno sveštenstvo sa primenljivim Levitskim posredstvom. A onda u 25. stihu kaže: „Zato i može vavek spasti one koji kroza Nj dolaze k Bogu, kad svagda živi da se može moliti za njih.“ Sada poredi privremeno posredstvo Levitskog sveštenika sa Hristovim večnim. Zašto je Hristovo sveštenstvo večno i nepromenljivo? Stih 26: „Jer takav nama trebaše poglavar sveštenečki: svet, bezazlen, čist, odvojen od grešnika, i koji je bio više nebesa;“. Ovaj tekst se prvenstveno odnosi na Hristovo božansko sinaštvo. Zapazite da kaže: „**koji je bio više nebesa**“, i zbog toga se u 28. stihu kaže: „Jer zakon postavlja ljude za sveštenike koji imaju slabost; a reč zakletve koje je rečena po zakonu, postavi sina vavek savršena.“ Ovo je smisao Jevreja 7. Naš Prvosveštenik mora biti u svakom smisli kao mi, Jev. 5:1-2, a tako i Božji Sin da bi nas mogao predstavljati pred Ocem - ako je Hrist bio odvojen od grešnika kako bi mogao da nas predstavlja? Pismo u Jevrejima 5:2

kaže: „*Koji može postradati s onima koji ne znaju i zalaze; jer je i on pod slabošću.*“ Hrist je nasledio iste slabosti kao i svi mi - kako je onda bio odvojen od grešnika? Tako što nikad nije sagrašio! Da vidimo sad šta kaže Jev. 7:26-27: „*Jer takav nama trebaše poglavar sveštenciški: svet, bezazlen, čist, odvojen od grešnika, i koji je bio više nebesa; **Kome nije potrebno svaki dan, kao sveštencima, najpre za svoje grehe žrtve prinostiti, a potom za narodne, jer On ovo učini jednom, kad sebe prinese***“. Hrist nikad nije morao da prinese žrtvu za greh; na ovaj način je odvojen od grešnika, a ne Svojom prirodom! Braća sugerišu da ovo nije ispravno razumevanje; ako koristite Jev. 7:26 da učite da je Hrist imao drugačiju prirodu od nas, ili da je rođen drugačiji, potpuno uništavate poruku 7. glave poslanice Jevrejima, i celu ovu poslanicu. Od 2. do 5. poglavlja Pavle govori o Hristovoj ljudskosti, da bi jasno naznačio da ne može biti naš Prvosveštenik ako je u Svojoj ljudskosti bio drugačiji od nas. Jev. 2:14-15, Jev. 4:14-16, Jev. 5:1-2 itd.

Jev. 5:1 „*Jer svaki poglavar sveštenciški koji se iz ljudi uzima, za ljude se postavlja na službu k Bogu, da prinosi dare i žrtve za grehe,*“

Jev. 5:2 „*Koji može postradati s onima koji ne znaju i zalaze; jer je i on pod slabošću.*“

Kada promenite Hristovu ljudsku prirodu i kada Ga odvojite od nas, onda ne može biti vaš Prvosveštenik i ne može vas predstavljati. Ovo je temelj poslanice Jevrejima. Zato neprekidno opominjemo da Ga trebamo pratiti; Jev. 6:20, Jev. 10:19-20.

Nadahnuće kaže: „***Bilo je neophodno da Hrist uzme na Sebe našu prirodu, da bi dokazao neistinitost sotoninih tvrdnji. Otpadnik je prezreo Božji zakon, i tvrdio da je čoveku nemoguće da drži Božje zapovesti, što je bilo predodređeno u nebeskim savetima. Stoga je Hrist postao čovekov predstavnik i Jemac, pokazujući tako nebeskim bićima, ne-palim svetovima i ljudskoj rasi da, kroz saradnju sa božanskim sredstvima, čovečanstvo može ostati čisto i sveto. Učestvujući u božanskoj prirodi ono je moglo ispuniti zahtev savršenog i svetog zakona. Za Hrista je napisano: „Zato i može vavek spasti one koji kroza Nj dolaze k Bogu, kad svagda živi da se može moliti za njih. Jer takav nama trebaše poglavar sveštenciški: svet, bezazlen, čist, odvojen od grešnika, i koji je bio više nebesa;“*** {ST, June 18, 1894 par. 5}

„***Hristos je pobedio i potpuno poslušan Ocu ostao i kao ljudsko biće. U svojim zaključcima, mi možemo učiniti mnoge pogreške jer imamo pogrešnu predstavu o ljudskoj prirodi našeg Gospoda. Kada Njegovoj ljudskoj prirodi damo moći koje čoveku nisu moguće u borbi sa Sotonom, mi uništavamo potpunost Njegove ljudskosti. Snagu i milost koju je On primao može da primi svako ko Ga verom prihvati kao svog ličnog Spasitelja.***“ {OHC 48.2}

„***Ista takva poslušnost kakvu je Hristos pokazao prema Svom nebeskom Ocu zahteva se i od čoveka. Čovek ne može da pobedi u iskušenju ako se njegovim ljudskim sposobnostima ne pridruži božanska snaga. Tako je bilo i sa Hristom; On se mogao osloniti na božansku snagu kad se rodio u ljudskom telu. Došavši na svet, On se Ocu nije pokoravao kao Bog koji se privremeno nalazio u podređenijem položaju, već se svetom Božjem zakonu pokoravao kao čovek, kako bi na taj način nama mogao da bude savršen primer. Gospod Isus na naš svet nije došao da pokaže šta Bog može da učini, nego šta čovek verom u Božju silu može da učini; i da nam pruži pomoć u svakoj potrebi. Verom u Hrista, čovek postaje sudeonik u božanskoj prirodi i može da pobedi svako iskušenje na koje u životu naiđe.***“ {OHC 48.3}

„***Od svakoga od nas kao Adamove dece, Gospod sada očekuje da Mu, - verom u Hrista, služimo verno u ljudskoj prirodi koju sada imamo. Gospod Isus je premostio ponor koji je grehom nastao između čoveka i Boga. On je ponovo uspostavio vezu između neba i zemlje, između ograničenog čoveka i beskonačnog Boga. Hristos je kao Iskupitelj sveta držao zapovesti Božje na isti način na koji i čovek može da ih drži.***“ {OHC 48.4}

„Naša služba Bogu ne treba da bude nešto natprirodno, nadljudsko, već treba da Mu služimo u skladu sa našom prirodom, koju je iskupio Sin Božji. Hristovom pravdom bićemo tako opravdani pred Bogom kao da nikada nismo grešili.“ {OHC 48.5}

„Ljudska priroda sina Božjeg za nas znači sve u svemu. Ona predstavlja zlatnu sponu u lancu koji našu dušu spaja sa Hristom a preko Njega sa Bogom.“ {OHC 48.6}

Sledeći tekst sumira sve to; Hristova ljudska priroda nije posedovala moći koje mi ne možemo da imamo, „**Hristos je pobedio i potpuno poslušan Ocu ostao i kao ljudsko biće**“. Zbog toga je On naš primer: „**Došavši na svet, On se Ocu nije pokoravao kao Bog koji se privremeno nalazio u podređenijem položaju, već se svetom Božjem zakonu pokoravao kao čovek, kako bi na taj način nama mogao da bude savršen primer**“. Zašto Hrist nije sagrešio kao što smo mi? Kao što smo videli to nije bilo zato što je imao moć koju mi ne možemo da imamo ili zato što je imao drugačiju prirodu; već zato što je stalno trenirao Svoju volju u poslušnosti Bogu, i verom bi se oslonio na božansku moć, a to je ono gde mi padamo. „**Gospod Isus na naš svet nije došao da pokaže šta Bog može da učini, nego šta čovek verom u Božju silu može da učini; i da nam pruži pomoć u svakoj potrebi**“ {OHC 48.3}. Da Isus u Svojoj ljudskoj prirodi nije ostao povezan sa Ocem i On bi takođe sagrešio, i ne bi bio sposoban da se odupre sotoninim iskušenjima. Zapazite sledeću izjavu: „**Čovek ne može da pobedi u iskušenju ako se njegovim ljudskim sposobnostima ne pridruži božanska snaga.**“ „**Tako je bilo i sa Hristom; On se mogao osloniti na božansku snagu**“. Čak i kao dete On je morao da vežba Svoju volju da sve radi u svetlu Božjeg zakona.

Božji ostatak neće stajati samo na platformi 1844-46, već i na poruci iz 1888. Kada se u potpunosti i celovitosti navedu Hristovo božanstvo i ljudskost, to onda vodi do ispravnog razumevanja pomirenja/očišćenja, poruke o svetinji i opravdanja verom.

1. Dok traje pomirenje naša sigurnost je u Hristovom božanstvu, videti Jev. 9:14 i „*U punini Svog božanstva, u svoj slavi Svoje neuprljane ljudskosti Hrist je dao Sebe za nas kao potpunu i slobodnu žrtvu,*“ {FW 85.1}

2. „**Ljudska priroda sina Božjeg za nas znači sve u svemu. Ona predstavlja zlatnu sponu u lancu koji našu dušu spaja sa Hristom a preko Njega sa Bogom.**“ {OHC 48.6}

Poruka iz 1888. jasno navodi Hristovu istinitu ljudskost. Da bi nas na pravi način kao naš Prvosveštenik predstavljao u Svetinji pred Ocem, videti Jev. 5:1-2 i Jev. 4:15. Ako sa molitvom čitate od Jev. 4:15 do 5:10 videćete da pre nego što je Hrist postao naš Prvosveštenik, morao je da bude kao mi, „*postradati s našim slabostima*“, „*u svačemu iskušan kao i mi*“ i „*ali od onog što postrada nauči se poslušanju*“, i onda apostol u 9. stihu kaže: „*postade svima koji Ga poslušашe uzrok spasenja večnog*“. I stoga u 10. stihu čitamo: „*I bi narečen od Boga poglavar sveštenički po redu Melhisedekovom*“ (Car pravde). Videti takođe Isaija 53:11. Sve ovo je zasnovano na potpunoj i celovitoj ljudskosti Sina Božjeg, Jevrejima 5:1-2.

Poruka iz 1888. je jasna po ovom pitanju. Možemo gledati na Njega u veri, i pratiti Ga dok posreduje za nas u završnom delu pomirenja u Svetinji nad Svetinjama, zato što verujemo da je On naš istinski primer i Prvosveštenik. Mnogi danas u Božjem pokretu, zbog pogrešnog razumevanja greha, uče lažno opravdanje verom. Oni čak i otvoreno priznaju da je „Isus bio drugačiji od nas“ i uče da je „rođen kao posvećena braća“, i čineći to oni uništavaju poruku o Svetinji, koja je platforma 1844/1888. Srce poruke o Svetinji nije sama Svetinja već vrednost Žrtve (božanskog Božjeg Sina) i ko predstavlja Žrtvu - tj. Prvosveštenika „*koji se iz ljudi uzima*“. Mi zaista imamo Brata koji nas predstavlja pred Ocem, kao što je drevni Izrailj to imao kroz tip - **1. Tim. 2:5** „*Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, čovek Isus Hristos*“. Mi Ga gledamo u veri znajući da je On pobedio greh kao i mi što moramo, da je bio kušan u svemu kao i mi i da se naučio poslušnosti kroz patnju. Čišćenje Svetinje i naših zapisanih greha će

započeti kada uzmemo učešća u Njegovom pobjedonosnom životu - savršenom životu palog ljudskog bića koje je pobedilo greh.

Jev. 5:9 „I svršivši sve, postade svima koji Ga poslušashe uzrok spasenja večnog.“

Zato je Isus postao naš Prvosveštenik po redu Melhisedekovom, (moj Car pravde). U Jevrejima 7:11, 19 se kaže da Levitsko sveštenstvo nije moglo nikog da usavrši; problem nije bio sa zakonom (Levitskim zakonom), već sa ljudskim neuspjehom da ostanu poslušni (Jev. 8:8). Isus je živio pod Levitskim zakonom; poštovao je svako pravilo, On, jedini čovek koji nije morao da prinese žrtvu za greh - Jev. 7:26-27. Iako je bio pokoren zakonu greha (grehovnoj prirodi), živeći savršenim životom, Hrist je ipak pobedio greh i postao Car pravde i naš Prvosveštenik po redu Melhisedekovom, koji je uzet iz ljudi. Ako učite da je Hrist imao drugačiju prirodu od nas i da je „grehovna priroda sama po sebi greh“, tada uništavate Njegovo sveštenstvo. Ako nije mogao biti rođen pokoren zakonu greha, to znači da ga nije mogao pobediti, i tako ne bi mogao da postane naš Prvosveštenik „uzet iz ljudi“. Onda se vraćate na prvobitni problem, stari zavet koji nije mogao sprečiti čoveka da greši! Vidite li šta šta su uradili? Braća su totalno uništili pomirenje, sveštenstvo i poruku o Svetinji.

- **Isus je rođen kao nanovorođen?**

Ako je Isus rođen kao nanovorođen On bi u Svojoj ljudskosti bio rođen drugačiji od svakog Adamovog deteta, što je doktrina *bezgrešnog začeca* i odseca Hrista od svakog ljudskog bića. Jevrejima 2:14 nam naročito kaže da je On rođen kao i svako drugo dete, a deca nisu rođena kao nanovorođena. Razlog zbog kojeg braća uče ovo je taj što veruju da smo rođeni kao grešnici, pa moraju da promene okolnosti Hristovog rođenja (što se ne razlikuje od katoličkog učenja), ali iskustvo nanovorođenja je za grešnika a ne za dete. Nanovorođenje je povezano sa karakterom a ne sa prirodom, jer nanovorođeni hrišćanin i dalje ima grehovnu prirodu. Novorođenče nema razlog zbog kojeg bi se nanovo rodilo. Ono nije razvilo nepravedan karakter i stoga mu nije potrebno da se nanovo rodi. Isus je započeo Svoj život kao i svako drugo dete; nikad nije razvio nijednu nepravednu osobinu i stoga Mu nikad nije bilo potrebno da se nanovo rodi. A novorođenčad koja umru i koja će biti na nebu nemaju potrebu za iskustvom nanovorođenja. Imajte na umu da je iskustvo nanovorođenja za grešnika, što zahteva krivicu, pokajanje, veru itd. Novorođenče ne može iskusiti krivicu ili pokajanje, niti ima ikakvo razumevanje ispravnog i pogrešnog, dobra i zla; oni su odvojena grupa od grešnika i svetih. Videti izjave pionira, takođe i studiju Robert-a Burness-a: „Postoje 3 grupe prilikom vaskrsenja: 1. Sveti, 2. Izgubljeni, 3. Bebe“.

Takođe pogledati „Grešnik ili Svetac“ na www.thewordwasmadeflesh.org

Poglavlje 12 - Reformatori

- **Nerazumevanje opravdanja verom**

Shvatanje Martina Lutera:

Iako je Luter naučavao spasenje blagodaću, otišao je predaleko i iz njegovog učenja danas proizilaze mnogi problemi. On je naučavao spasenje blagodaću bez dela, i odbacio je Jakovljevu poslanicu nazvavši je „Tričavom“. Njegova greška je proizašla zbog pogrešnog razumevanja greha i čovekove prirode. On je verovao da čovek po prirodi ne može da učini išta dobro, što je upravo ono što mnoga braća naučavaju danas. Ova doktrina se zove doktrina *totalne izopačenosti* (*total depravity*). Zapazite sledeću izjavu iz Luterovog Katehizma:

„Ono što je u nama rođeno od Adama, gnev, mržnja, ljubomora, poročnost, škrtost, lenjost, oholost, nevernost, je inficirano svim porocima i ne sadrži u sebi ništa dobro.“

Zbog ovog učenja Luter je zastupao krštenje male dece. On je takođe mislio da je Sveti Duh primljen kroz krštenje. Molimo vas pročitajte Dela 10:44-47 i videćete da Sveti Duh dolazi pre krštenja. Takođe pogledajte Rim. 2:14-15 koje govori o nekrštenim neznabošcima koji rade stvari koje se nalaze u zakonu.

Luter je takođe pristao na smrt jasnog Anabaptiste koji se sa pravom suprotstavljao krštenju male dece. Pismo kaže: „*Koji uzveruje i pokrsti se, spašće se*“ a novorođenčad nemaju razumevanje „ispravnog i pogrešnog“ 5. Moj. 1:39. Ovo pogrešno shvatanje prirode greha/čovekove prirode ga je dovelo do još jedne zablude; nauke o „ropstvu volje“, a ovo je naravno dovelo do Kalvinove doktrine o predestinaciji. Calvin je imao 8 godina kada je Luter naučavao ove jeresi, i kasnije je razvio svoju doktrinu o predestinaciji baziranu na Luterovom učenju. Verovao je da je čovek totalno izopačen, tako nesposobna da uradi išta dobro da čak nema ni volju da izabere ono što je ispravno! Na osnovu toga je zaključio da je Bog predodredio večnu sudbinu svakog čoveka. Mnogi i danas naučavaju da je za palog čoveka „apsolutno nemoguće da učini išta dobro.“

Zapazite ovu izjavu Martina Lutera, „*Jasno je pokazano da ne može postojati tako nešto kao slobodna volja*“. Zapitajte se zašto nas Biblija stalno opominje da izaberemo ono što je ispravno (Isus Navin 24:15, Rim. 6:16), ako nemamo slobodnu volju; nadahnuće kaže:

„Morate razumeti istinsku silu volje. To je upravljajuća sila u čovekovoј prirodi, moć odluke, ili izbora. Sve zavisi od ispravnog postupka volje. Bog je čoveku dao moć izbora; na njima je da tu moć vežbaju.“ {SC 47.1}

Postoji mnoštvo nadahnutih izjava i Biblijskih stihova koj govore o višim, plemenitijim moralnim silama koje postoje u čoveku, nadahnuće zaista kaže da je čovek snabdeven ovim pobožnim vrlinama. Pogledati „Praroditeljski greh - da li se rađamo kao grešnici? 3. deo.

Poglavlje 13 - Neprijatelj zakonski plen

„Vaša deca, koja su pod vašim nadzorom, trebaju da obraćaju pažnju na ono što im govorite. Vaša reč treba da bude njihov zakon. Neće li se roditelji, pre nego što bude suviše kasno, prihvatiti svoje dužnosti i posla u najvećoj ozbiljnosti, kupujući tako vreme, i ulažući neštedljive napore da spasu svoju decu? Deca su neprijatelj zakonski plen zato što nisu predmet blagodati, jer nisu iskusila očišćujuću silu Isusove krvi, i zli anđeli imaju pristup ka njima; a neki roditelji su nemarni i previše im (deci) dopuštaju, uz malo ograničenja. Roditelji imaju veliki posao da urade po ovom pitanju tako što će ispravljati i pokoravati svoju decu, i onda ih dovoditi Bogu i tražiti da izlije Svoje blagoslove na njih. Vernim i neumornim naporima roditelja, i Božjim blagoslovima i milošću izlivenih na decu, moć zlih anđela će biti slomljena, posvećujući uticaj je izliven na njih (decu), i sile tame moraju odustati. Kada je anđeo zatirač trebalo da prođe kroz Egipat da pobije prvence od ljudi i stoke, Izraelu je bilo zapovedeno da se okupi u kuće sa svojom decom i porodicama, i da obeleže dovratke krvlju da bi anđeo zatirač prošao pored njihovih prebivališta, i ako ne bi tako uradili ne bi bilo razlike između njih i Egipćana. Anđeo zatirač će uskoro proći ponovo, ne da bi uništio samo prvence, već da „pobije starce i mladiće, devojke, decu i žene“ koje nemaju znak (Hristove krvi - prim. prev.). Roditelji, ako želite da sačuvate svoju decu odvojte ih od sveta, držite ih podalje od izopačene dece; jer ako ih pustite da provode vreme sa tom decom, nećete moći sprečiti da i oni postanu izopačeni i iskvareni. Vaša je svečana dužnost da pazite na svoju decu, i da im stalno birate društvo. Naučite vašu decu da vas poštuju, jer će tako mnogo lakše naučiti da poštuju Božje zapovesti i da se pokoravaju njegovim zahtevima. Nemojmo zanemariti molitvu sa, i za našu decu. Onaj koji je rekao: „Pustite decu neka dolaze k meni, i ne branite im“, će uslišiti naše molitve za njih, i ako su poučeni Božjim negovanjem i savetovanjem, pečat ili znak verujućih roditelja će pokriti njihovu decu,“ E. G. WHITE

U ovom tekstu nigde nije pomenuto rođenje; već se govori o deci i odgovornosti roditelja u vernom odgajanju dece. Na primer: „dovoditi ih Bogu i tražiti da izlije Svoje blagoslove na njih“ i „Vernim i neumornim naporima roditelja“. Iako je tačno da su deca (i mi) neprijatelj plen na koji po zakonu ima pravo, nevernost roditelja je to što dozvoljava zlim anđelima da utiču na mališane. Zapazite još nešto iz istog teksta: „neki roditelji su nemarni i previše im (deci) dopuštaju, uz malo ograničenja“. Ako su roditelji, naročito majka, verni u svojoj dužnosti neprijatelj onda nema priliku da kontroliše umove dece.

Zapazite sledeću izjavu:

„Majčino delovanje mora započeti u ranom dobu, ne dajući priliku sotoni da kontroliše umove i sklonosti mališana.“ {CG 230.3}

Nemarnost roditelja dozvoljava sotoni da utiče na njihovu decu.

„Nebeski izviđači ne mogu da sarađuju sa očevima i majkama koji zanemaruju vaspitanje svoje dece, dopuštajući tako sotoni da kontroliše tim malim delom dečje mašinerije.“ {CG 232.1}

Obratite pažnju kako se kontekst u tekstu uvek odnosi na odgovornost roditelja u naziranju njihove dece.

„Roditelji, ako želite da sačuvate svoju decu odvojte ih od sveta, držite ih podalje od izopačene dece;“ „Vaša je svečana dužnost da pazite na svoju decu, i da im stalno birate društvo.“ Nemojmo zanemariti molitvu sa, i za našu decu. „Jer ako ih pustite da provode vreme sa tom decom, nećete moći sprečiti da i oni postanu izopačeni i iskvareni.“ E. G. WHITE

Ovde se govori o njihovom karakteru a ne o prirodi! Verni roditelj može sprečiti da karakter njegove dece **„postane izopačen.“** U ovom grešnom svetu svi smo mi „neprijatelj zakonski plen“. Adamova neposlušnost je dala sotonu pravo da muči i kuša njegovo potomstvo. Ali to ne znači da smo rođeni kao grešnici. Čak je i obraćeni hrišćanin „neprijatelj zakonski plen“, a ipak će se svi složiti da istinski obraćeni hrišćanin nije grešnik, ali je i dalje podložan kušanju, i dalje je plen. Čak je i Isus koji svakako nije rođen kao grešnik, od detinjstva do krsta bio „neprijatelj zakonski plen“.

*„Božanska priroda, kombinovana sa ljudskom učinila Ga je sposobnim da ne podlegne sotoninom kušanju. U ovome je Hristov test bio daleko veći nego Adamov i Evin, jer je On uzeo našu prirodu, **palu ali ne i iskvarenu, i ne bi ni postala iskvarena osim ukoliko bi prihvatio sotonine reči umesto Božjih.** Pretpostavljati da nije bio sposoban da podlegne iskušenjima stavlja Ga u poziciju u kojoj ne može biti savršen primer za čoveka, a glavna stvar ovog dela Hristovog poniženja, koje je najispunjenije događajima, je da za ljudska bića nema uputstva ni pomoći.“ {16MR 182.3}*

„Deca su neprijatelj zakonski plen zato što nisu predmet blagodati, jer nisu iskusili očišćujuću silu Isusove krvi.“ E. G. WHITE

Da li su deca pod starateljstvom anđela?

Mat. 18:10 „Gledajte da ne prezrete jednog od malih ovih; jer vam kažem da anđeli njihovi na nebesima jednako gledaju lice Oca mog nebeskog.“

Ova izjava koju neki pokušavaju da iskoriste da bu naučavali da se „rađamo kao grešnici“ zapravo uči odgovornosti. Razlog zašto deca nisu **„predmet blagodati“** je taj što **„nisu iskusili očišćujuću silu Isusove krvi“**. Ovo iskustvo oproštenja i opravdanja - **„očišćujuća moć Isusove krvi“** zahteva razumevanje jednog uslova; osude greha; pokajanja i vere; sve ono o čemu novorođena beba nema nikakvo znanje i za šta je nesposobna. To se podrazumeva pod izjavom da **„nisu predmet blagodati, jer nisu iskusili očišćujuću silu Isusove krvi“**. Mališani su pod starateljstvom anđela i brigom i vaspitanjem roditelja. Vera roditelja pokriva decu zato što ona nisu odgovorna Bogu. Zapazite kako se završava izjava: **„pečat ili znak verujućih roditelja će pokriti njihovu decu“**. Ako je dete rođeno kao grešnik, bilo bi osuđeno od strane zakona i izgubljeno. Neka braća upravo ovo naučavaju. Ona(deca) su u beznađu, izgubljeni i osuđeni **još od rođenja**.

Kao što možemo videti iz sledećih stihova, celo čovečanstvo je u posebnom smislu pod blagodaću.

*Titu 2:11 „Jer se pokaza **blagodat Božja** koja spasava sve ljude,“*

*1. Timotiju 4:10 „Jer se zato i trudimo i bivamo sramotni, jer se uzdamo u Boga Živog, koji je **Spasitelj svim ljudima, a osobito vernima.**“*

*Rimljanima 5:20 „A zakon dođe uz to da se umnoži greh; jer **gde se umnoži greh onde se još većma umnoži blagodat,**“*

Ali „**milost**“ o kojoj sestra White govori u ovoj izjavi je „**milost**“ koja donosi **„očišćujuću silu Isusove krvi“**, i ona kaže da deca „**nisu predmet**“ ove „**milosti**“! Zašto? Zato što je **„očišćujuća sila Isusove krvi“** za prestupnika ili grešnika; ne za nevinu bebu koja je „**nasledstvo od Gospoda**“ Ps. 127:3, koja „**ne znaju ni šta je dobro ni šta je zlo**“ 5. Moj. 1:39, „**ni učinila dobra ni zla**“ Rim. 9:11.

Da bi neko bio predmet blagodati on mora prvo da sagreši. Svi smo mi rođeni opravdani, oslobođeni svih optužbi i pomireni sa Bogom. Rim. 5:18. Stoga ne možete pobeći od toga da, ako se deca rađaju kao grešnici, morate promeniti Hristovu prirodu! Ali Pismo u **Jev. 2:14** kaže: „Budući, pak, da deca imaju telo(sarx/grehovna priroda) i krv, tako i On uze deo u tome, da smrću satre onog koji ima državu smrti, to jest đavola;“

Ovaj tekst uništava doktrinu *praroditeljskog greha/rođeni kao grešnici* i izjednačuje Hristovo ljudsko rođenje sa rođenjem svakog Adamovog deteta. Isus je rođen sa istom prirodom kao i sva deca, takođe je bio „**neprijatelj zakonski plen**“ i nije bio predmet blagodati zato što nikad nije sagrešio i nije bio u potrebi za očišćujućom silom Spasiteljeve krvi. Rođen je pod zakonom (Gal. 4:4) i započeo je Svoj ovozemaljski život kao i mi, ne kao osuđeni grešnik, već na proveravanju.

„*Hristos na proveravanju. - Hristos je za izvesno vreme bio na proveravanju. On je uzeo na Sebe ljudsku prirodu da bi se odupro iskušenju u kojem se Adam nije održao. Da je popustio kušanju, On bi se pokazao neposlušan glasu Božjem i svet bi bio izgubljen.*“ (ST May 10, 1899). {5BC 1082.6}

Zapazite da je život započeo na proveravanju, ne kao grešnik i „*da je popustio kušanju*“ i „*pokazao bi se neposlušan glasu Božjem*“, onda bi bio u potrebi za „**očišćujućom silom**“. To bi naravno bilo nemoguće jer nije bilo drugog Spasitelja, stoga bi Isus „*i svet bili izgubljeni*“.

Imajte na umu da mi ne učimo da bebama nije potreban Spasitelj. Pitanje glasi: od čega trebaju biti spašene? Greha ili posledica greha? Nije greh roditi se kao ljudsko biće; Isus je tako rođen. Greh je prekršiti Božji zakon, biti „neposlušan Božjem glasu“. Biblija kaže: „*Svaki koji čini greh*“, ne kaže svako koji se rodi, već koji čini; što podrazumeva kombinovano delovanje misli i volje protiv volje Božje. A deca nemaju znanje o dobru i zlu, štaviše njihova priroda je snabdevena moralnim snagama i vrlinama:

„*Ljubav prema Isusu, poverenje, počivanje i pouzdanje su kvaliteti koji su u skladu sa dečjom prirodom.*“ {CG 486.3}

Sledeća izjava E.J. Waggoner-a daje prelep zaključak.

Zapazite kako ne odvajaju Hrista od ostale dece:

„**Ljudska priroda je grehovna, a Božji zakon osuđuje sav greh. Ne radi se o tome da se ljudi rađaju direktno osuđeni od zakona, jer u detinjstvu** (dok su bili bebe - prim. prev.) **nisu imali znanja o dobru i zlu, niti su bili sposobni da urade ni dobro ni zlo, već da su rođeni sa grešnim sklonostima, posedujući grehe svojih predaka. I kada je Hrist došao na svet, došao je podložan istim uslovima kojima su podložna i ostala deca.**“ {July 2, 1891 EJW, PTUK 217.1}

Zaključak:

Ovo je samo jedna od mnogih izjava koje neka braća pokušavaju da koriste da bi naučavali doktrinu *rođeni kao grešnici* - termin koji Duh proroštva nikada ne koristi! Kao i kad je u pitanju Trojstvo. Nemaju nijednu jasnu izjavu „Isusovog svedočanstva“ da podrže svoju doktrinu, ali onda pokušavaju da izvrnu značenje izjava da bi podržali svoja verovanja. Kao ovaj koji smo gore naveli, reći „rođenje“ ili „rođen“ nikada nisu pomenute. Ova izjava jednostavno upućuje na odgovornost roditelja kao vernih staratelja svoje dece, koji ih čuvaju od neprijatelja, i kako njihova vera pokriva mališane. Što znači šta? - znači očigledno da bebe bez razumevanja nisu odgovorne niti ne mogu biti osuđene od zakona koji osuđuje pogrešne/sebične motive, za koje je, kao što Pismo jasno uči, beba nesposobna.

Poglavlje 14 - Prihvatljivost biblijskog dokaza

Trebali bi da verujemo Božjoj reči; ona je jasna i nema potrebe da iko bude zaveden. Božji prorok nas još jednom savetuje:

*„Istine koje su najjasnije otkrivene u Bibliji, učeni ljudi zaognuli su sumnjom i tamom, ovi isti učeni ljudi koji, smatrajući da raspolažu velikom mudrošću, govore da Biblija ima mistično, tajno, duhovno značenje koje nije uočljivo iz upotrebljenih reči. Ti ljudi su lažni učitelji. Upravo takvima Isus je kazao: „Zato li se vi varate što ne znate pisma ni sile Božje!“ (Marko 12:24). Biblijski jezik može biti objašnjen jedino u skladu s njegovim očiglednim značenjem, osim ako nisu upotrebljeni simboli ili slike. Hristos je obećao: „Ko hoće Njegovu volju tvoriti razumeće je li ova nauka od Boga!“ (Jovan 7:17). **Kada bi ljudi prihvatili biblijski tekst onako kako je napisan, kada ne bi bilo lažnih učitelja da zavode i zbunjuju ljudski um, bilo bi obavljeno delo koje bi obradovalo anđele i dovelo u Hristovo stado hiljade onih koji sada lutaju stazom zablude.**“ {GC88 598.3}*

*„Bilo mi je pokazano koliko je neophodno da se oni koji veruju da smo mi nosioci poslednje vesti milosti, odvoje od takvih koji se svakodnevno napajaju novim zabludama. Videla sam da ni mladi ni stari ne treba da posećuju njihove sastanke; **pogrešno bi bilo hrabriti ih na taj način, jer oni propovedaju zabludu koja predstavlja otrov za dušu**, i uče „naukama i zapovestima ljudskim“. Uticaj takvih skupova nije dobar. Ako nas je Bog već oslobodio tame i zablude, trebalo bi čvrsto da stojimo u slobodi koju nam je On podario i da se radujemo u istini. Bogu je mrsko kad mi, iako to ne moramo, odlazimo da slušamo zabludu. On nas ne šalje na takve skupove gde se zabluda silom jake volje nameće narodu, i On nas tamo neće čuvati. **Anđeli prestaju da budno bdiju nad nama, i mi bivamo prepušteni udarcima neprijatelja, da nas on zaslepi i oslabi uz pomoć svojih zlih anđela, i da svetlost koja nas okružuje postane pod uticajem tame sve nejasnija.**“ {EW 124.3}*

Jevrejima 2:17 kaže: „Zato beše dužan u svemu da bude kao braća, da bude milostiv i veran poglavar sveštenečki pred Bogom, da očisti grehe narodne.“ **Ako želite naučavati da je Isus imao drugačiju prirodu od naše morate ukloniti ovaj stih iz Biblije. Ovo je „potpuno“ biblijski i ne ostavlja prostora za diskusiju.**

Sestra White ovo potvrđuje: „Da li je naš Gospod, u velikom prizoru sukoba u pustinji, pod očiglednim uticajem sotone i njegovih anđela, mogao u Svojoj ljudskosti da podlegne ovim iskušenjima? {CTr 213.3} {6MR 110.3}. Kao Bog On nije mogao biti kušan, ali kao čovek je mogao i to snažno, i mogao je da podlegne iskušenjima. Njegova ljudska priroda mora proći kroz isti test i iskušenje kroz koji su prošli Adam i Eva. Njegova ljudska priroda je bila stvorena; nije posedovala čak ni anđeoske moći. Bila je ljudska, identična sa našom. Prolazio je preko tla na kom je Adam pao. On se sada nalazio na poziciji sa koje bi, ako izdrži test i iskušenje u korist pale rase, u našoj ličnoj ljudskosti iskupio Adamov sramni neuspeh i pad. {CTr 213.4} {6MR 111.1}. **On je posedovao ljudsko telo i ljudski um.** Bio je kost naše kosti i telo našeg tela...“ {6MR 111.2}

Rečeno nam je da je Isus bio Avramov i Davidov potomak - Jev. 2:16, Dela 13:22-23. **Ako želite naučavati da je Isus imao drugačiju prirodu od naše morate ukloniti ovaj stih iz Biblije. Ovo je „potpuno“ biblijski i ne ostavlja prostora za diskusiju.**

Sestra White porvrđuje ovo: „Za Božjeg Sina bilo bi gotovo beskrajno poniženje da je uzeo ljudsku prirodu čak i onda kad je Adam u svojoj nevinosti prebivao u Edemu. Međutim, Isus je prihvatio ljudsku prirodu kad je ljudski rod već četiri hiljade godina bio oslabljen grehom. Kao i svako Adamovo dete, On je primio na sebe rezultate delovanja velikog zakona nasleđa.

Kakvi su ovi rezultati bili, pokazano je u istoriji Njegovih zemaljskih predaka. On je došao s takvim nasleđem da deli naše tuge i iskušenja i da nam pruži primer bezgrešnog života.“
{DA 48.5}

Rečeno nam je da je svaka nepravda greh - 1. Jov. 5:17, i da je greh prestup zakona (bezakonje), 1. Jov. 3:4. **Ako želite naučavati da se bebe rađaju grešne i izgubljene morate ukloniti ovaj stih iz Biblije. Ovo je „potpuno“ biblijski i ne ostavlja prostora za diskusiju.**

Sestra White potvrđuje ovo: „*Greh je uljez, njegovo prisutnost nije moguće opravdati nikakvim razlogom. On je tajanstven, neobjašnjiv; opravdati ga značilo bi braniti ga. Kada bi neki izgovor za njegovo postojanje mogao da bude pronađen, greh bi prestao da bude greh. Naše jedino tumačenje greha je ono koje postoji u Božjoj reči, greh je „prestup zakona“, to je izdanak načela koje ratuje protiv velikog zakona ljubavi, protiv temelja Božje vladavine.“*
{GC88 492.2}

Gde nema zakona nema ni prestupa - Rim. 4:15. **Ako želite naučavati da se bebe rađaju grešne i izgubljene, morate ukloniti ovaj stih iz Biblije. Ovo je „potpuno“ biblijski i ne ostavlja prostora za diskusiju.**

Ako verujete da se beba rađa sebična i nazivate ovo grehom - onda takođe morate verovati da je Isus rođen na isti način; i onda je vaša jedina opcija da promenite Njegovu prirodu, što je upravo poenta ove lažne doktrine. Bog stvara bebe bez mogućnosti da govore. Kako nas obaveštavaju o svojim potrebama? Kako će nam reći da im je hladno, da su gladne, da im je potrebno presvlačenje, da su uplašene? Plakaće! Da li su zbog toga sebične - ne, jer one čak ni ne znaju šta je to sebičnost.

Pismo je potpuno jasno - nema prostora za zabunu - Jez. 18:20 - „*Koja duša zgreši ona će umreti, sin neće nositi bezakonje očevo niti će otac nositi bezakonje sinovljevo; na pravedniku će biti pravda njegova, a na bezbožniku će biti bezbožnost njegova.“* **Ako želite naučavati da se bebe rađaju grešne i izgubljene morate ukloniti ovaj stih iz Biblije. Ovo je „potpuno“ biblijski i ne ostavlja prostora za diskusiju.**

Božji prorok nas takođe upozorava - „*Gotovo u svakom slučaju kad je ukor neophodan, nađu se pojedinci koji potpuno olako prelaze preko činjenice da je Duh Gospodnji bio ožalošćen i da je delu Božjem time naneta sramota. Takvi obično sažaljevaju one koji zaslužuju ukor, jer su povređena lična osećanja. Takva neposvećena naklonost i sažaljenje čine sve one koji to ispoljavaju saučesnicima u krivici ukorenog. U devet od deset slučajeva, ukorenom bi se moglo pomoći da uvidi svoju grešku i da se popravi, kad bi bio prepušten da oseti teret svoje krivice. Međutim, tu se najčešće nađu neposvećeni simpatizeri koji, mešajući se u tuđe poslove, pogrešno protumače pobude onoga koji ukorava i samu prirodu ukora. Izražavajući saosećanje sa ukorenim, oni ga navode na zaključak da se prema njemu postupilo nepravedno; i njegova osećanja se bune protiv onoga koji je samo izvršio svoju dužnost. Oni koji verno ispunjavaju svoje neprijatne dužnosti, svesni da će za to polagati račun pred Bogom, primiće Njegov blagoslov.“* (VOL. 3, P. 359 (1875).) {5T 679.1}

Duvaju razni vetrovi doktrine. Naš jedini oslonac je „Pisano je“. Nema druge sigurnosti za nas.

Sestra White nam opet govori - „*Posle duge i oštne borbe, manjina vernih odlučila je da prekine svaku vezu sa otpalom Crkvom, ukoliko ona i dalje bude odbijala da se oslobodi laži i idolopoklonstva. Shvatili su da je to odvajanje neophodno ukoliko žele da ostanu poslušni Božjoj reči. Nisu se usuđivali da i dalje trpe zablude kobne po svoju dušu, i pruže primer koji će dovesti u opasnost veru njihove dece i dece njihove dece. Da bi osigurali mir i jedinstvo bili su spremni da učine svaki ustupak koji će biti u sladu s vernošću Bogu; ali, osećali su da bi i sam*

mir bio preskupo plaćen, ukoliko moraju da žrtvuju načela. Ako bi se jedinstvo moglo održati jedino sporazumom na štetu istine i pravde, onda neka bude razlikovanja pa čak i rata! “
{GC88 45.2}

Ako želimo da budemo uz Isusa kada se vrati, to će nas koštati svega što imamo na ovoj zemlji - a to uključuje naše porodice i prijatelje. Isus će kroz večnost žaliti za onima koji su izabrali svoje ljudske porodice i prijatelje pre nego Njega, i koji su izabrali da slušaju čoveka umesto Njegove reči - ali On takođe obećava da će ukloniti svaku našu suzu. Ljubav prema Ocu i Sinu više vredi nego biti na strani prijatelja koji su u zabludi i jasnom nedostatku reči Božje.

Ovi spisi su „apsolutni filter“ koji ne može biti demantovan - i trebali bi da podstaknu svakog da zastane i pogleda gde ga njegovi koraci vode. Sa velikom tugom vidimo da mnogi stoje u ovoj lažnoj nauci i aktivno je podržavaju. Potrebna je velika hrabrost osobe koja će priznati da su u zabludi, ali Bog nas upozorava da „*Oholost dolazi pred pogibao, i ponosit duh pred propast - Priče 16:18*“. Upravo će ponos mnoge sprečiti da se vrate ka Bogu.

Pokušaj da se promeni Isusova ljudska priroda dok je hodio zemljom nije ništa novo. **Cela zajednica** je to radila u vreme sestre White. Ona je davala jasna uputstva o zabludi u kojoj su se nalazili, a ista greška se ponavlja i danas. U njeno vreme to je počelo **sa jednim čovekom**, a pogledajte koliko njih danas sledi čoveka. Ako nemate kopiju dokumenta Sveto Telo (Holy Flesh), obavestite nas i poslaćemo vam putem e-maila.

Bog vas blagoslovio!